

ILUSTROWANY DZIENNIK ŚLĄSKI

POLSKA ZACHODNIA

Redaktor naczelny: Edward Rumun, (tel. 350-85). Druk: Drukarnia Śląska, Sp. z ogr. odp., Katowice, Batorego 2 i Kościuszki 15. Tel. 308-78 i 304-26. Red. odpow.: Wilhelm Cholewa.

Redakcja: Katowice, ul. Batorego 4, parter. Telefony: do godz. 18-tej 337-87 i 350-85 po godz. 18-tej 804-26 i 308-78 Rękopisów nie zwraca się.	Administracja: Katowice, ul. Kościuszki 15, ofic. II p. Telefon 304-26. — P. K. O. Katowice 303-551. Przyjmowanie abonamentu i ogłoszeń.	Reprezentacja: Bielsko: Nad Niprem 2. Tel. 36-57. Lubliniec: Rynek 3. Przyjmowanie abonamentu i ogłoszeń.	Abonament z odnoszeniem do domu miesięcznie 2 zł 50 gr Przyjmują: Administracja, Reprezentacja, Pocztą (listow), Agenci i Kioski.
---	--	---	--

CENNIK OGŁOSZEŃ: za 1 m/m (1 łam — 70 m/m) na stronie tytułowej zł 1,00, w tekście zł 0,50, nekrologi do 100 m/m — zł 35,00, 100—200 m/m za 1 m/m jednolamowy zł 0,60, ponad 200 m/m za 1 m/m jednolamowy zł 0,50, ogłoszenia w dziale ogłoszeniowym za 1 m/m (1 łam — 50 m/m) zł 0,50. Drobne ogłoszenia w dziale ogłoszeniowym za słowo zł 0,20 (dla poszukujących pracy zł 0,10, matrymonialne zł 0,30).

Plan prac Rządu na najbliższą przyszłość

WARSZAWA (tel. wł.). Prace Rządu posuwają się w bardzo szybkim tempie. Jak już zapowiadaliśmy — odbyło się w dniu wczorajszym pierwsze posiedzenie Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów pod przewodnictwem wicepremiera Kwiatkowskiego. Na posiedzeniu tem Komitet Ekonomiczny przedyskutował plan prac Rządu, który przedstawił w dłuższym referacie Wicepremier Kwiatkowski.

W dyskusji nad planem omówiono szczegółowo specjalnie zarządzania oszczędnościowe, mające na celu zrównoważenie budżetu. Poza tem Komitet Ekonomiczny wysłuchał sprawozdań o ostatnich rokowaniach handlowych z państwami obcymi oraz omówił sprawę pełnomocnictw, które płatnione zostaną na dzisiejszem posiedzeniu Rady Ministrów. Na wczorajsem posiedzeniu Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów ograniczono się jedynie do przedyskutowania planu prac gospodarczych Rządu i związanych z tym planem zagadnień, a uchwały co do planu zapadną na jednym z następnych posiedzeń Komitetu, które odbywać się będą codziennie z do otwarcia nadzwyczajnej sesji Sejmu, co nastąpi przypuszczalnie w przyszły wtorek. W ten sposób plan prac gospodarczych Rządu będzie gotów w chwili otwarcia nadzwyczajnej sesji parlamentu.

Przemówienie Wicepremiera Kwiatkowskiego spotkało się z uznaniem.

WARSZAWA (tel. wł.). W łonie Rządu stanowisko Wicepremiera Kwiatkowskiego, ujawnione podczas onegdajszego jego przemówienia radiowego spotkało się z dużym uznaniem. Jak nas informują z kręgów rządowych, uległ zmianie opracowany już

Niemcy bojkotują Czechów i żydów.

MOR. OSTRAVA. „Lidové Noviny“ donoszą z Cieplic - Sz-nowa, iż Niemcy na pograniczu stosują coraz silniejszy bojkot gospodarczy Czechów i żydów. Bojkotowi temu poddano również teatry i artystów czeskich. Skutki bojkotu odczuwają również i państwowe linie autobusowe, albowiem ludność niemiecka używa wyłącznie autobusów prywatnych właścicieli niemieckich, choć są gorsze i droższe od autobusów państwowych.

Trzęsienie ziemi w Azji Centralnej.

MOSKWA. (tel. wł.). Ośrodek trzęsienia ziemi w Azji Centralnej znajdował się w Tadżykistanie. W miejscach, w których miasta Stalnad, gdzie zburzonych zostało wskutek silnych wstrząsów 632 domy, leży w gruzach most oraz zrujnowane zostały linie komunikacyjne. Jak donoszą z Moskwy, w okolicach Stalnadu zaczęły się dalsze wstrząsy, co uniemożliwia niosienie pomocy mieszkańcom zagrożonych miejscowości. Komunikacja telegraficzna i telefoniczna przerwana.

Bandyci porwali 5 bankierów.

DOUGLAS (Arizona). Bandyci porwali w Sierra Madre w stanie Sonora (Meksyk) 5 bankierów amerykańskich, którzy przybyli na polowanie. O porwanu finansistów zawiadomili policję jeden z redaktorów nowojorskich, który zdołał zbliżyć bandytom.

NOWY JORK. Bandyci, którzy zatrzymali 5 bankierów nowojorskich w czasie polowania w stanie Sonora w Meksyku, we wtorek uwolnili ich.

przez poszczególne resorty preliminarz budżetowy na rok 1936/37. Zmianie ulegnie również cały szereg projektów ustaw opracowanych już przez Rząd Premiera Ślaska. M. in. zmodyfikowany ma być

projekt ustawy uposażeniowej pracowników samorządowych, a nadto ulegnie modyfikacji ustawa emerytalna. Zmiana tej ustawy pójdzie w kierunku zmniejszenia wydatków Rządu na cele emerytalne.

Nowy gigantyczny lot kpt. Karpińskiego

WARSZAWA. W najbliższym czasie dokonany będzie nowy wspaniały lot polski do Australii na trasie słynnego zeszłorocznego wycieczki Londyn — Melbourne. Będzie to samotny lot doświadczał mjr. Stanisława Karpińskiego na samolocie polskiej konstrukcji P. Z. L. 30, produkcyjnej Państwowych Zakładów Lotniczych w Warszawie.

Samolot ten jest to jednopłat bombardowy, wykonany całkowicie z duraluminium. Przeznaczony jest do długich przelotów ze znacznym obciążeniem. Prócz kompasu Sperry'ego, umożliwiającego lot w mgłę i w chmurach będącego pochodzenia

zagranicznego, całe wyekwipowanie samolotu jest w stu procentach polskie. Również radiostacja nadawczo — odbiorcza jest wyrobu polskiego.

Mir. Karpiński przywiezie ziemię z najwyższego wzniesienia Australii — góry Kościuszki, odkrytej przez polskiego podróżnika, Edmunda Strzeleckiego. Ziemia ta złożona będzie na Sowińcu.

Raid mir. Karpińskiego na tak trudnej trasie, gdzie panują różne warunki zarówno atmosferyczne, jak i klimatyczne — trasa ta wynosi bowiem 20.000 kilometrów — będzie świetnym sprawdzianem doskonałości nowego polskiego samolotu.

Pan Premier Kościłkowski w towarzystwie Min. Spraw Wewn. Raczkiewicza.

Włodemas prosi o czasowe zwolnienie z więzienia.

KOWNO. Odsiadujący karę więzienia byłby premier Włodemas złożył podanie o czasowe zwolnienie.

W Abisynji ogłoszono wojnę świętą

WIEDEN. Proklamowana we wtorek wojna święta przez patriarchę kościoła koptyjskiego w Abisynji, wywołała w całym kraju żywiołowy entuzjazm wśród ludności.

Na mocy wydanego obecnie hasła, Abisynjanie organizują nową potężną armię, która ma odbić święte miasto Aksum z rąk włoskich. Mobilizacja tej nowej armii nastąpiła już za pośrednictwem radja. Akcją mobilizacyjną kieruje tym razem kościół koptyjski z uwagi na proklamowanie wojny świętej i na cel, jaki tej wojnie przyswiera.

Abisyńskie niespodzianki.

BERLIN. Głośny dziennikarz Knickerbocker donosi, że wojna kosztuje Włochy dotychczas 40 milionów funtów szterlingów, a wartość zdobytego terenu jest minimalna. Dziennikarz amerykański podkreśla, że budowa dróg na zajętych terenach napotyka na bardzo wielkie trudności.

Władze abisyńskie zdają sobie sprawę z tego, że czas dla nich pracuje, a 40 lat temu również nie brakło władców, którzy przeszli na stronę włoską, ale w decydującym momencie dopuścili się zdrady wobec Włoch. Kto wie zatem, czy w taktyce Ras Guksy nie kryje się podstęp?

Rozstrzelanie 12 żołnierzy włoskich w Erytrei.

LONDYN. Prasa angielska donosi z Addis-Abeby, że na froncie erytryjskim rozstrzelano 12 żołnierzy włoskich za to, że odmówili im wsiąść do czołgów i wyruszyć przeciwko Abisyńczykom.

Okazuje się, że wskutek niezwykłych upałów, używanie czołgów na wojnie staje się prawie niemożliwym. To też zdarzyło się już kilka wypadków nieposłuszeństwa wśród żołnierzy włoskich, obsługujących czołgi.

Ras Gugs cesarzem Abisynji?

PARYŻ. (tel. wł.). Rząd włoski zamierza podobno ogłosić Ras Gugs, który przeszedł na stronę Włochów, cesarzem tych dzielnic Abisynji, które nie mają nic wspólnego z centralną, amharyjską prowincją, t. zn. obejmującą trzy czwarte właściwej Abisynji. Pogłoski o tym planie wiążą się z wyjazdem do Erytrei marszałka Badoglio, szefa sztabu generalnego.

Projekt odcięcia Włochom dowozu nafty.

GENEWA. W przebiegu obrad wtorkowych nad sankcjami gospodarczymi, wniesione zostały z kilku stron propozycje, na mocy których należałoby uczynić próbę odcięcia Włochom dowozu nafty.

Rosja sowiecka i Rumunia zainteresowane są w tej kwestii przede wszystkim stanowiskiem Polski na wypadek, gdyby polscy producenci nafty dostarczali Włochom naftę.

Na ogół wziewszy, dyskusja w kwestii sankcji gospodarczych postępuje tylko powoli naprzód. Dotąd wiadomo tylko, że poza Austrią, Węgrami i Albanją nie wzmaga udziału w sankcjach Niemcy, Stany Zjednoczone, Brazylja, Japonja, Argentyna i Urugwaj.

Wykrycie tajnej radiostacji włoskiej.

KAIR. Dnia 10 bm. władze wykryły w Heluanie tajną stację radiową odbiorczą w mieszkaniu pewnego Włocha. Śledztwo prowadzone jest w tajemnicy.

Abisyńczycy wycofują swe wojska z pogranicza Ogadenu.

PARYŻ. Havas donosi z Rzymu, że nadeszły tam wiadomości, jakoby dowódcy abisyńscy wycofali swe wojska z pogranicza Ogadenu do Garanie.

10000 chorych Włochów wraca do kraju

PARYŻ. „Excelsior“ podaje, iż przez kanał Suezki przepłynęło ze wschodniej Afryki około 10.000 żołnierzy włoskich, chorych na malarję, powracających do Włoch.

Hr. Vinci boi się wrócić do Rzymu.

LONDYN. Do posła włoskiego, hr. Vinci, który wrzą z atackę wojskowym ptk. Calderini i lokajem — Włochem, pozostałe pod strażą w jednym z pałaców, nie dopuszczają absolutnie nikogo.

Zachowanie się hr. Vinci wywołało wśród członków korpusu dyplomatycznego w Addis Abebie wielkie zdziwienie, a nawet zaniepokojenie.

Zdaje się nie ulegać wątpliwości, że hr. Vinci, który od pewnego czasu odradza objawy wielkiego zdenerwowania, uległ ostatnio rozstrojowi nerwowemu.

Według utrzymujących się wersji, hr. Vinci nie chce powrócić do Rzymu w obawie przed gniewem Mussoliniego, którego fałszywie informował o sytuacji w Abisynji.

Cesarz polecił, aby posłowi przyniesiono codziennie z hotelu „Imperial“ wszystko czego zażądał i aby miał zapewniony komfort. W niedzielę cesarz przesłał hrabiemu Vinci kilka bułek z ciasta wina ze swoich piwnic.

Do ostatniej chwili życia walczył.

ASMARA. Agencja Havasa podaje szczegóły śmierci por. Morgantini, który pierwszy padł po rozpoczęciu kroków nieprzyjacielskich przez Włochy. Por. Morgantini dostał się w zasadzkę wraz z 30 askariami, których otoczyło 800 abisyńczyków. Ciężko ranny por. Morgantini klęczał kierował do ostatniej chwili walką, dopóki nie padł martwy.

Opinia zagraniczna przychylnie powitała nowy Rząd polski

W Niemczech:

BERLIN. Prasa niemiecka ocenia utworzenie nowego gabinetu polskiego jako doświadczenie wydarzenie polityczne.

Zmiana na stanowiskach ministrów skarbu, i przemysłu i handlu — pisał „Boersen Zeitung” — dowodzi, że istnieje zupełnie poważny zamiar przewyłączenia w drodze energicznych zarządzeń dotychczasowej stagnacji, jaka panowała w życiu gospodarczym kraju, a równocześnie odzyskania kredytu w kołach finansowych zagranicą. Dziennik przypomina rolę, jaką minister skarbu Kwiatkowski, uchodzący za zdecydowanego zwolennika rozbudowy przemysłu polskiego i za najznakomitszego w tej dziedzinie fachowca, odegrał w dotychczasowej historii uprzedmiotowienia Polski, zwłaszcza w okresie wojny gospodarczej polsko — niemieckiej, powołując do życia cały szereg nowych galezi przemysłu. Nowy minister przemysłu i handlu Górecki, znany jest ze swej działalności w B. O. K. oraz jako kierownik polskiego Fidacu.

„Frankfurter Zeitung”, jak i inne dzienniki niemieckie zgodnie podkreślają, że zmiana gabinetu polskiego nie wpłynie w niczem na dotychczasowy kurs polskiej polityki zagranicznej.

„Frankfurter Zeitung” zwraca uwagę również na nominację na ministra spraw wojskowych, gen. Kasprzyckiego, dotychczasowego kierownika tego resortu. Gabinet premiera Kościalskiego posiada szereg nowych ministrów, którzy jednak zdali już egzamin z życia politycznego.

„Kölnische Zeitung” oświadcza: wszyscy nowi ministrowie odznaczają się wybitnymi zdolnościami jako fachowcy w swoim zakresie i posiadają długoletnie doświadczenie. Nowy rząd polski jest więc „fachowym rządem wybitnych Pilsudników”. Rząd ten spotkał się z dobrym przyjęciem w opinii polskiej, a nawet powitany został przez szerokie koła opozycji politycznej.

W Anglii:

LONDYN. Prasa angielska, informując o dokonanej w Polsce zmianie gabinetu, zamieszcza krótkie komentarze swoich korespondentów warszawskich, oceniające zmiany.

„Times” nazywa premiera Kościalskiego i ministra Kwiatkowskiego rzeczami pojeżdżającymi i przypomina, że min. Kościalskiego doprowadził do ugody z Ukraińcami, która zapowiada jeszcze dalsze kroki, a wicepremier Kwiatkowski jest specjalistą przemysłowym, posiadającym pełne zaufanie Prezydenta. Obecne zmiany „Times” określa jako najważniejszą rekonstrukcję od przewrotu majowego. Wobec dokonania politycznej reorganizacji kraju wysiłki rządu mogą być obecnie skierowane na sytuację gospodarczą. Nowy rząd nie podejmie eksperymentów walutowych, ale przewidziane są dalekosiężne reformy gospodarcze i przemysłowe. Pozostanie w gabinecie min. Becka jest zapewnieniem, że polityka zagraniczna będzie kontynuowana według dotychczasowej linii.

„Daily Telegraph” określa premiera Kościalskiego i wicepremier Kwiatkowskiego jako liberałów. Zdaniem korespondenta, zmiany dowiodą, że działalność nowego rządu skierowana będzie na dziedzinę odbudowy gospodarczej, przy zachowaniu stabilizacji finansowej i przy podjęciu pewnych dalszych kroków w zakresie reformy rolnej.

We Francji:

PARYŻ. Wszystkie dzienniki zamieszczają depesze z Warszawy na temat nowego rządu, utrzymanego w tonie informacyjno — obiektywnym.

„Le Petit Journal” i „Le Quotidien” i inne pisma zamieszczają komentarze, które podkreślają fakt, iż plk. Beck pozostał na swoim stanowisku, co oznacza, iż polityka zagraniczna Polski nie dozna żadnej zmiany. Program nowego rządu będzie miał przede wszystkim charakter gospodarczy. Będzie on miał na celu kontynuowanie obecnych wysiłków, celem odbudowy gospodarczej, utrzymując jednakże podstawę złotową waluty.

„Le Matin” podkreślił również fakt pozostania plk. Becka pisał, że skład rządu umocnił autorytet Prezydenta Rzeczypospolitej i że winien nadać więcej głośności wystąpieniom zarówno wewnętrznym, jak i zewnętrznej polityki Polski. W każdym razie zasadnicza linia polskiej polityki zagranicznej nie ulegnie zmianie.

Szereg dzienników zamieszcza fotografie premiera Kościalskiego.

W Gdańsku:

GDĄŃSK (tel. wł.) Zmiana rządu w Polsce znalazła szerokie echo w Gdańskich prasie niemieckiej, która w poniedziałkowych wydaniach na tytułowych stronach podaje szczegółową charakterystykę członków nowego utworzonego rządu z prezesem Zyndramem — Kościalskim na czele. Ogólnie panuje tu przekonanie, że nowo a-

tworzony gabinet wywodzi się ze swego zadania najważniejszego — to jest uzdrowić krytyczną sytuację finansową Polski. Z szczerym zadowoleniem podkreśla prasa gdańska ponowny wybór ministra spraw zagranicznych Polski Becka, co daje pewność, że polityka zagraniczna Polski nie zboczy z dotychczas obranego kierunku.

Dwaj synowie abisyńskiego ministra i posła w Londynie, dra Martina, 22-letni Józef i 23-letni Benjamin, przechodzą obecnie w szybkim tempie przeszkolenie lotnicze na bojowym samolocie i wkrótce udadzą się do Abisynji, by wziąć udział w walce. Na zdjęciu obaj synowie posła w rozmowie z wybitnym pilotem angielskim.

Podkomitety Ligi Narodów dla opracowania sankcji przeciw Włochom

GENEWA. Na trzecim skolei zebraniu pełnego komitetu koordynacyjnego ustalono skład 2-ech podkomitetów: ekonomicznego i kompensacyjnego. Podkomitet ekonomiczny: Anglia, Francja, Polska, Hiszpania, Z. S. R. R., Kanada, Holandia, Szwecja, Szwajcaria, Belgia, Turcja i Rumunia. Podkomitet kompensacyjny: Anglia, Francja, Polska, Hiszpania, Z. S. R. R., Jugosławia, Afryka Południowa, Grecja, Meksyk i Rumunia.

W dalszym ciągu 3-go posiedzenia komitetu koordynacyjnego wybrano również podkomitet prawników, którego zadaniem będzie zbadanie propozycji min. Edena. Z ramienia Polski do komitetu prawników wchodzi radca delegacji polskiej w Genewie p. Kulski.

Rząd włoski o sankcjach.

PARYŻ (tel. wł.). „Giornale d'Italia”, pismo oficjalne, twierdzi, iż zastosowanie sankcji, jeśli chodzi o wózw broni do Abisynji, posiada dla Italii znaczenie raczej polityczne niż praktyczne, gdyż z Anglii szły transporty broni do Abisynji i przedtem bez ograniczeń. Co się zaś tyczy sankcji finansowych i gospodarczych, Italia znajdzie w sobie dość siły i odporności, by odpowiedzieć na bojkot bojkotem, a przez odpowiednią organizację gospodarki unieszkodliwić zarządzenia blokadowe.

Atak Titulescu na Austrię i Węgry.

PARYŻ (tel. wł.). Minister spraw zagranicznych Rumunji, Titulescu, zastakował w Ge-

newie ostro Austrię i Węgry, domagając się interwencji Ligi Narodów przeciw tym państwom wobec odmowy z ich strony we wzięciu udziału w zastosowaniu sankcji przeciw Italii. Atak Titulescu został poparty przez ambasadora sowieckiego Potemkina, który ze swej strony domagał się wykluczenia obu państw z Ligi Narodów.

„Observer” przeciw sankcjom.

PARYŻ (tel. wł.). W związku z demonstracyjnym wystąpieniem lorda Amery i grupy konserwatystów przeciwko stosowaniu sankcji, ogłasza w „Observer” znany publicysta angielski, Garvin, artykuł, w którym twierdzi, iż, „ci, co domagają się sankcji w celu ugaszenia pożaru wojny, w rzeczywistości prą do wojny, która musi być skutkiem zastosowania sankcji wobec Italji”.

Gen. Virgin znalazł się

na czele wojska, które ma być wysłane do Włoch, aby zapobiec przysparzaniu.

Okazało się mianowicie, iż gen. Virgin sam przeżył swą podróż do Dżibuti i bynajmniej nie opuścił Abisynji, lecz skierował się na front ogadeński, gdzie zajęł się przygotowaniem tej części kraju do obrony.

Całe zniknięcie w drodze było upozorowane zgóry, w tym celu, aby rząd włoski nie mógł rościć do Szwecji pretensji spowodowanej czynnym udziałem szwedzkiego generała w wojnie z Włochami po stronie abisyńskiej.

Jak mówi, gen. Virgin znajduje się obecnie w Dżibuti, skąd kieruje akcją mającą na celu przełamanie tubynej ludności z brytyjskiego Somali na stronę Abisyńczyków. W związku z tem nadano generałowi, Virginowi miano „szwedzkiego Lawrence’a”.

Niszczycielskie dzieło samolotów.

PARYŻ. Havas podaje z Rzymu: Na pograniczu Somali bombardowanie włoskie wywarło ciężkie straty w wojsku abisyńskim w rejonach Tifere — Ghera — Ghera. Główny punkt w tym rejonie, będzie lada chwila zajęty przez Włochów.

Wojska włoskie ze względu na znaczenie religijne miasta Aksum nie rozłożyły w nim obozu, lecz rozlokowały się pod miastem.

Drugi korpus armii włoskiej po zajęciu Aksum okupował terym w odległości 30 km. na zachód od tego miasta aż do podnóża Medbale Tabor, zaś pierwszy korpus posuwa się na południe od Adigratu.

Klub Obywatelski

wzywa swych członków do wzięcia udziału w posiedzeniu długociętnego członka

Śp. Szczepana Gila

cechmistrza szklarskiego, który od będzie się dnia 18 bm, z domu żałoby ul. Pawła 10, rano o godz. 9.

(2407)

ZARZĄD.

Oficjalne ogłoszenie sankcji finansowych przeciw Włochom.

GENEWA. Sekretarjat Generalny Ligi Narodów notyfikował państwom należącym do Ligi uchwałę o sankcjach finansowych, powziętą przez członków Ligi Narodów. Sekretarjat zwraca uwagę, że zarządzenia, przewidziane w uchwałach, nie mogą dotyczyć instytucji humanitarnych. Poza tem Sekretarjat przypomina jednomyślną deklarację z dnia 14 bm. na temat koordynacyjnym co do wzajemnego poparcia, jakiego udzielił sobie członkowie Ligi przy stosowaniu zarządzeń gospodarczych i finansowych, wynikających z art. 16 paktu.

Złoty polski na giełdzie kowieńskiej.

RYGA. Według doniesień z Kowna w związku z niedawno wprowadzonymi ograniczeniami wakurowani i obowiązkiem rejestrowania walut zagranicznych i złota, prasa litewska podaje, że obecnie państwo ma wkrótce ogłosić oficjalne notowanie kursu złotego polskiego.

Włochy chcą zamknąć Morze Adriatyckie?

WIEDEŃ. Z Aten doniesienie: Pomiędzy Włochami a Albanją zawarty został podobno układ dotyczący fortifikacji wybrzeża albańskiego. Na mocy tego układu otrzyma Albania pożyczkę w wysokości 60 milionów franków złotych, płatną w 10 ratach, wzamian za co zobowiązał się rząd albański do silnego ufortyfikowania wybrzeża adriatyckiego pomiędzy Chimerą a Valoną. Obszar ten znajduje się naprzeciw wyspy włoskiej Sasseto, sięgającej aż do delfinyk Ducati. Prace fortifikacyjne odbywać się będą pod wojskową kontrolą włoską. Układ ten ma na celu przekazanie Włochom całkowitej kontroli nad dostępem do Morza Adriatyckiego.

Polsko — rumuński pakt przyjaźni obowiązuje.

BUKARESZT. „Curentul” z dnia 15 bm. zamieszcza p. t. „Rumuńsko-polski pakt przyjaźni” następującą notatkę: Celem położenia kresu pogłoskom, krążącym w ostatnich czasach o tem, że sojusz polsko-rumuński został za chwilę, donosimy, że pakt przyjaźni polsko-rumuński nie został wypowiedziany w czasie przewidzianym, wobec czego jego postanowienia są wznowione na nowe pięćdziesiąt lat, to znaczy do 1941 r.

Odłożenie egzekucji Hauptmana.

TRENTON. Trybunał apelacyjny, przychylając się do wniosku obrony o rewizję procesu, odłożył egzekucję Hauptmana na czas nieograniczony. Obrona musi w przeciągu 30 dni złożyć wniosek o rewizję procesu do najwyższego trybunału w Waszyngtonie.

Jeszcze **Dzisiaj** **Jutro** **paźdz'ernika**

można nabyć ios i. klasy
w szczęśliwej kolekturze

Eug. Korzuszarza

Katowice, ulica Dyrekcyjna nr. 10.

Oddziały: Błata, k. Bielska, ul. 11 Lisopada 18.

Mikotów, Rynek nr. 12,

Mysłowice, ulica Pszczyńska nr. 1

Rybnik, ulica Sobieskiego nr. 34,

Stemianowice ulica Bytomska nr. 3.

gdzie stale padają większe wygrane.

Germanizacyjne kulisy niemieckiej akcji „kulturalnej“

Niemiecki atak kieruje się nietylko przedwiosłowi, ale przeciwko całej granicy zachodniej. O tem trzeba stale pamiętać. Jeszcze do niedawna nietylko niemieckie żądanie stanu z prezydentem Rzeszy, a czele, ale i prasa, i publicystyka, a na wet nauka niemiecka głosiły otwarcie na rewindykacji „zabranych“ terytoriów.

Dziś po polsko - niemieckim pakcie niegrzesi oczywiście nie wypada... być już tak szczerym, więc mówić się o współpracy kulturalnej, a właściwie o ekspansji kulturalnej. Trzeba — głosi publicystyka niemiecka — zapoznać „niższe sferze kulturalne“ społeczeństwo z wyższymi sferami kulturalnymi Niemiec. Ten

jękny frazes kulturalny kryje w sobie wyraźnie polityczną treść.

Obserwujemy działalność niemiecką na terenie Śląska od lat. Znamy dość dokładnie nietylko „kulturalny“ front, ale i germanizacyjne kulisy. Ale studium niemieckiej akcji na Śląsku, to nietylko drobny detale. Dopiero przestudiowanie roboty niemieckich na całym pograniczu zachodnim Rzeczypospolitej daje prawdziwy

obraz planowej i konsekwentnej akcji germanizacyjnej.

dobrze się stało, że w ostatnich czasach prasa polska poświęciła nieco więcej uwagi stosunkom narodowościowym na Pomorzu.

Dobre raporty zamieściła zwłaszcza prasa stołeczna. Na szczególną uwagę za uwagę ostatni artykuł „Czasu“ p. tp „Tok polityczny“ (ze środki 16 bm.). Okazuje się, że

Niemcy rozwijają na Pomorzu identyczną akcję germanizacyjną, jak na Śląsku.

więc agitacja za zakładaniem szkół niemieckich, za przenoszeniem dzieł do szkół niemieckich, agitacja wśród mieszkających małżeństw za wychowywa-

nem dzieci w duchu niemieckim, agitacja za słynnym krzyżem honorowym, nadawaniem przez władze wojskowe Rzeszy poza granicami Niemiec itd. Ostatnio podjęli Niemcy zasługującą na uwagę akcję... prywatnego spisu ludności. Emisarjusz niemieccy jeżdżą od wsi do wsi i... przeprowadzają „studia demograficzne“. Mamy nadzieję, że władze bezpieczeństwa zajmą się tymi „fanatycznymi statystykami“, zanim fala niemieckich „naukowców“ rozleje się po całej Polsce.

Na uwagę zasługuje również agitacja wśród Kaszubów i... propaganda radja,

naturalnie odbierającego głównie transmisyjnie niemieckich stacyj. Gdy się to wszystko zestawia, otrzyma się piękna całość przemysłowej akcji germanizacyjnej, akcji znanej nam tak dobrze na Śląsku. Czytamy więc pilnie raporty z Pomorza i Poznania. „Niemieckiej ekspansji kulturalnej“ trzeba dobrze patrzeć na palce, nietylko tu na Śląsku, ale i w całej Polsce. Wldz.

METALOWIEC

KURZ I PYŁ METAŁOWY ŁATWO PRZYŁĘGAJĄ DO ODDZIAŁY I BIELIZNY ROBOTNIKA. WSZELKI BRUD USUWA BEZ TRUDU ZNANE, GWARANTOWANIE CZYSTE

MYDŁO JELEN SCHICHT

Echa zamordowania radcy Prince'a

PARYŻ. Na onegdajszej rozprawie sądowej przeciwko zamieszanemu w sprawę zamordowania Prince'a b. inspektorowi policji Bonny doszło do gwałtownych incydentów pomiędzy oskarżonym a oskarżającą go p. Cottillon. Incydenty te przybrały tak ostrą charakter, że sędzia musiał przerwać oświadczenie.

Wielkie wzruszenie na sali wywołały również zeznania barona de Lussatsa, którego swego czasu Bonny oskarżał o zamordowanie radcy Prince'a. Baron Lussats oświadczył, że Bonny

przesłuchiwał go przez 28 godzin i na zapytanie barona, czy inspektor uważa go za zdolnego do popełnienia tej zbrodni, Bonny miał oświadczyć co następuje: „Nie, ale trzeba mi morderców“.

Na publiczne wezwanie Lussatsa, aby zaprzeczył o ile słowa te są nieprawdziwe, Bonny dał odpowiedź wymijającą: „Nie jesteśmy w kawiarni“. To odpowiedź Bonny wywołała ogromną sensację na sali, co zmusiło przewodniczącego do ponownego zarządzenia przerwy w rozprawie.

Po długich i ciężkich cierpieniach zabrana nam nieubłagana śmierć mojego najukochańszego męża, naszego opiekuna i wujka w 59 roku życia zaopatrzonego św. Sakramentami

Śp. Szczepana Gila

mistrza i cechmistrza szklarskiego

o czem donoszą w głębokim smutku pogrzebi

Barbara Gilowa i Bronisławowstwo Pilznierowie

Przeprowadzenie zwłok odbędzie się w piątek dnia 18. b. m. o godz. 9-tej z domu żałoby z ulicy św. Pawła 10 do kościoła N. M. P. Po nabożeństwie wyprowadzenie drogiem nam zwłok na cmentarz przy ul. Francuskiej.

2404

34-ty Rząd Rzeczypospolitej

WARSZAWA (tel. wł.) Nowoutworzony rząd premiera Kościalskiego jest 34-yim gabinetem w Polsce niepodległej, a premier Kościalski — 22-yim szefem rządu.

Pierwszym premierem był Jan Kucharski, następnymi: Antoni Ponikowski (trzykrotnie), śp. Jan Kanty Steczkowski, Józef Świeżyński, dr. Władysław Wróblewski, Jędrzej Moraczewski, Ignacy Jan Pa-

derewski, Leopold Skulski, Władysław Grabski (dwukrotnie), Wincenty Witos (trzykrotnie), Artur Śliwiński, Julian Ignacy Nowak, gen. Władysław Sikorski, śp. Aleksander hr. Skrzyński, prof. Kazimierz Bartel (pięciokrotnie), śp. Marszałek Józef Piłsudski (dwukrotnie), dr. Kazimierz Świątalski, plk. Walery Ślask (trzykrotnie), plk. Aleksander Prystor, Janusz Jędrzejewicz i prof. Leon Kozłowski.

Podziękowanie.

Wszystkim tym, którzy wzięli udział w pogrzebie

Śp. Mieczysława Woyno

I okazali nam swe współczucie i pomoc wyrażając podziękowanie, a w szczególności Polskiej Agencji Telegraficznej oraz pp. Zygmuntowni Łakomskim.

Żona i syn.

2404

Dziwne metody postępowania przy zmianach nazwisk

GDANSK (tel. wł.) W ostatnich czasach mnożą się w Gdańsku wypadki zmiany nazwisk polskich na niemieckie. Nie mamy powodu żałować renegeatów, którzy w ten sposób chcą zatrzeć ślady swojego polskiego pochodzenia. Na uwagę zasługują jednak metody stosowane przy załatwianiu formalności związanych ze zmianą nazwiska. Jak wiadomo, zezwolenie na zmianę nazwiska udziela sąd powiatowy, który jednak przed udzieleniem zezwolenia ma obowiązek zapytać członków rodziny wnioskodawcy, posiadających to samo nazwisko, czy i jakie zastrzeżenia podnoszą przeciw zamierzanej zmianie nazwiska przez wnioskodawcę. Jak donosi „Danziger Volkstimme“ w ostatnich czasie sądy

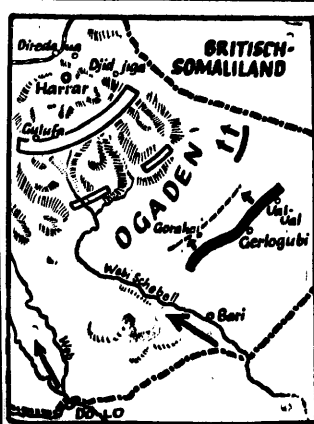
oprócz ustawy przewidzianych zapytań dodają jeszcze dalsze niczem nie uzasadnione pytanie tej treści: „Gdyby Pan(i) sam zyczyl sobie również zmiany nazwiska, pozostawiam uznaniu Pana(i) złożenie przepisowego wniosku według wzoru, który Pan(i) otrzyma w zarządzie głównym partji narodowo-socjalistycznej w Gdańsku, pod warunkiem, że posiada Pan(i) obywatelstwo gdańskie“. Jak z powyższego wynika, akcja zmiany nazwisk polskich na niemieckie odbywa się przy poparciu gdańskich władz, które w dodatku wskazują zainteresowanym jako pośrednika przy składaniu wniosków partję narodowo-socjalistyczną, a więc partję polityczną.

Młodniemcy deklarują współpracę z Rządem.

GNIEZNO. W Gnieźnie odbył się zjazd „młodniemcy“ Partji z obywateli północnych powiatów Wielkopolski przy udziale 1800 uczestników. Na zjazd przybył również z Bielska sen. W. Wiesner. Wygłosił on przemówienie, w którym uzasadnił potrzebę współpracy młodzieży niemieckiej z rządem. Wywody mówcy spotkały się z gorącym uznaniem zebranych.

Front ludowy w Belgii.

BRUKSELA (tel. wł.) Między belgijską partją socjalistyczną a komunistyczną toczą się od pewnego czasu pertraktacje w kwestii utworzenia wspólnego frontu i poprowadzenia wspólnej akcji przeciw wojnie i faszyzmowi. Belgicki front ludowy miałby być oparty na wzorach francuskiego „Front Populaire“. Sprawa ta ma być przedmiotem narad w zarządzie partji socjalistycznej, która odgrywa obecnie dużą rolę w rządzie belgijskim.

W prowincji Ogaden na południu Abisynji czują się zagrożeni przez wieloletnią wojnę. Właści na tym terenie będą niezwykle gwałtowne, gdyż Włosi łapią tutaj będą mogli wykonać wszystkie rodzaje broni jak czołgi, samochody, artylerję i t. p. Obecnie główne siły włoskie skoncentrowane są na odcinku Ual-Ual — Gerlogubi.

Na wesoło

Wsypa recenzenta teatralnego

Gwałtu, co się dzieje — panie recenzencie polonijny „J. Sm.“

Istotnie „zapęczenie sprawozdawcy teatralnego w Katowicach nie należy do... przyjemnych“, zwłaszcza, gdy się tak — zależenie od tego, z której strony wiatr zawieje — musi przedstawiać choregię... zapatrywać na wartość tej lub owej sztuki.

Przebież w Nr. 315 „Polonii“ z 15. II. 1926 r. o komedji Fredry „Gwałtu co się dzieje“ pisał pan tak: „Sum widok poprzetrzebanych w niewieście batysty i kretony, wspaniałych i tysiąch postaci panów — meżów może umarłego do śmiechu pobudzić... Pobudzi też całą widownię, która śmiała się, zaśmiewała przez cały wieczór i będzie, powinna śmiać się przez wiele wieczorów jasných, pogodnych, polskich, serdecznych, jakich w Katowicach specjalnie nam brak i potrzeba.“ I dalej: „Gwałtu co się dzieje“ powinno się podobać na Śląsku i być grane... przez czas dłuższy“.

Tak polonijny „objektywny“ recenzent teatralny pisał w 1926 r. za panowania — na stołcu dyrekcyjnym p. Biernackiego. To stwierdzenie jest bardzo ważne.

A po ostatniej premierze tego „Gwałtu co się dzieje“ w Teatrze Katowickim w 1935 roku „objektywny“ pan recenzent napisał: „Rozsądek powinienby nakazywać dyrekcji i reżyserji teatru, mających zamiar wystawić coś z twórczości Fredry... zatrzymać się w wyborze na utworze, którego wartość i zalety pokrywają wszelkie braki, pozostawiające rzeczy słabsze“ i t. d. i kończy patetycznie okrzykiem, że wystawienie „Gwałtu co się dzieje“, zakrawa naprawdę na przykre... nieporozumienie“.

„Trzeba się było — panie recenzencie — dobrze zastanowić nad tem, czy wogóle można i należy“ — pisał tak sprzeczne recenzje o tejsamej sztuce, czy można i należy w tak krótkim czasie wycyzniać takie ilości koczokowe „sauto mortale“, taką ośmieszającą woltę.

Doprawdy nie warto być długo recenzentem teatralnym, bo rzeczywistość „nie należy do przyjemności“ pisać „ukłono Maciej“ — a zresztą, jest i takie powiedzenie, że „gdy się człowiek robi starszy, wszystko w nim (niestety!) i — „mu“ parzywieje...“ — więc i panu recenzentowi sparszywał jakoś nawet arcywesoły Fredro. „Biedny, biedny Fredro“, z którego humoru trudno się dzisiaj tak zaśmiewać „do rozpuku“ panu recenzentowi — zwłaszcza, że niema już dzisiaj dobrego kompana, dyrektora Biernackiego. A szkoda, wielka szkoda. I tylko udało się nam podłuskać, jak biedny pan recenzent nucił sobie smutnie: „co nam zostało z tych lat...“.

Zostało wiele, bo te dwie kłósej się ze sobą recenzje teatralne!

Tyle o „fikcyjnym koczoku“ recenzencie. A pod adresem Dyrekcji krótka uwaga: wózek typków w rodzaju „J. Sm.“ nie „lansadawca“, nie podbiegać, czy podkoczokowywać, nie zwracać się z miłą twarzą, lecz obracać się... na pięcie.

P. S. W ostatnich dniach wykupiono w Dyrekcji Teatru aż 20 przedstawień Fredry „Gwałtu co się dzieje“.

Niejak — cały alfabet.

Współpraca Rządu ze społeczeństwem

Po deklaracji nowego Rządu p. Premiera Kościłkowskiego

Fakt, że nowy Premier p. Marjan Zyndram-Kościłkowski, składając deklarację Rządu, wskazywał na siebie przedstawicieli prasy, jest znakiem, że nowy Premier chce zacieśnić stosunek Rządu do społeczeństwa. Równie cenna jest zapowiedź p. Premiera ścisłej współpracy z Izabim Ustawodawczm, a więc reprezentacją narodu.

Odpowiada to całkowicie potrzebom państwa i społeczeństwa.

Naród musi znać zamiary Rządu i Rząd musi wiedzieć, jakie są potrzeby narodu

Bo cennie jest Rząd, jeśli nie emanacja narodu, jeśli nie strażnikiem prawa, obowiązującego narodu wszystkich obywateli?

Byliśmy do maja br. w tem szczęśliwym położeniu, że żył, tworzył, myślał i przewidywał Wódz Narodu. Naród Mu wierzył. Naród uznawał Jego autorytet i podporządkował się Jego zarządzeniom, widzącym Polskę z mroków niewoli ku świetlanej przyszłości mocarstwowej.

Dzisiaj żyjemy bez Komendanta. Rząd nie ma nami prawo, które ma być naszą boskością i naszym sterem. Dlatego dzisiaj Rząd nie może istnieć w oderwaniu od społeczeństwa. Warunkiem sine qua non staje się dzisiaj stały i codzienny kontakt władzy wykonawczej i opinii publicznej, stała wymiana myśli.

Jest to koniecznością tembardziej, że nowy Rząd został przez Głowę Państwa powołany — jak stwierdza deklaracja rządowa — pod hasłem „pracy nad rozwojem sił ekonomicznych społeczeństwa i państwa, pracy nad wzmacnieniem organizmu gospodarczego, osłabionego przez skutki długotrwałego kryzysu światowego, zwracającego podstawy bytu ogółu ludności”.

Jeśli więc Rząd zamierza do walki z następstwami kryzysu „przyciągnąć wszystkie zdrowe, twórcze i aktywne czynniki społeczne” — to z czynnikami temi musi pozostawać w stałym i ścisłym kontakcie.

Rząd obecny widocznie pragnie tego i to jest pierwszym plusem na jego koncie.

Zapisać wypada także rzecz drugą. Nowy Rząd zdecydował się na kontynuację tego wszystkiego, co w osiągnięciach politycznych, gospodarczych i społecznych rządów dotychczasowych wytworzyło siłę Państwa nawętną i niezawigłaną.

W myśl tego zostaje w całości utrzymana owa podwalina, na której oparliśmy naszą politykę ekonomiczną w ciągu 5-lecia kryzysowego, a więc

stałość waluty i równowaga budżetu.

Wytężana było, jest i pozostaje hasło utrzymania ciągłości — zwłaszcza w dziedzinie polityki gospodarczej — i co najważniejsze: „unikanie wszelkich nieodwracalnych eksperymentów”. Z pełną satysfakcją przyjmie społeczeństwo tę zapowiedź. Wszyscy uświadamiamy sobie, jak

niebezpieczne jest wejście na śliską i pochyłą drogę eksperymentatorstwa, za której przeciętne ostatecznie — jak to widzieliśmy w szeregu państw — płaci obywatel, które mać się na szerokich warstwach ludności.

Rząd Walerego Ślawa i rządy jego poprzedników szczególnie i skutecznie prowadziły politykę przystosowania gospodarki państwa do warunków danej chwili. Była to praca wręcz heroiczna. Bo te warunki ulegały ciągłym przemianom na całym świecie i wewnątrz kraju. Widno kryzys światowy przeciągało nad Polskę z tą samą intensywnością, co nad innymi państwami. A przecież rozkładcie następstwa u nas w o wiele mniejszym stopniu dążyło, we znakli! Utrzymaliśmy niekniętną walutę, aktywny bilans handlowy, nie dopuściliśmy do narastania miliardowych niedoborów budżetowych, jak gdzieindziej. A równowaga budżetu jest prawem kardynalnym każdej gospodarki, zarówno państwowej, jak i prywatnej.

Walery Ślawek i jego poprzednicy żądali ofiarności ze strony społeczeństwa na rzecz dobra całości — i też nie omylili się, optymistycznie oceniając hart i patriotyzm społeczeństwa.

I dziś

Każdy obywatel ma obowiązek przy-

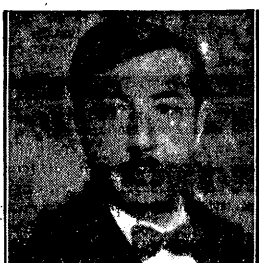
czynić się do rozkwitu tego „wspólnego dobra”, jakim jest Państwo nasze i naodwrot: Rząd ma obowiązek wyteżyć wszystkie siły, by obywatelowi zapewnić najbardziej możliwie szczęśliwe i pomyślne warunki bytu.

To też zapowiada Rząd w swej deklaracji szereg posunięć, odpowiadających wymogom chwili — szereg zarządzeń, któreby zarówno sytuację gospodarczą Państwa, jak i dobrobyt obywateli ugruntowały na wyższym poziomie.

Mamy Rząd, którego pierwszy kontakt z opinią publiczną, pierwsze słowa do społeczeństwa, promieniują zapłem młodości, tchną energią i siłą czynu. Rząd ludzi, stojących od chwili wskrzeszenia państwa na froncie walki o silne Państwo, o wolnych lecz i szczęśliwych obywateli — Rząd, świadom swego zadania, Rząd wyraźnej fizjonomii ideowej, a zarazem silnej woli działania, by z trudności, jakie kryzys wyłożył, Polska i jej obywatele wyszli ręką obronioną.

To też społeczeństwo całe życzy temu pojęciom młodości i energii Rządowi, by zdołał trudności i sprostał swym zadaniom, od których przeciętne zależy los każdego z nas w Polsce, od Olzy po Dąbów, od Karpat po Bałtyk.

P. wicepremier Kwiatkowski o gospodarczym programie rządu

Wicepremier i Minister Skarbu Inż. Eugeniusz Kwiatkowski.

Onegdaj p. wicepremier inż. Kwiatkowski wygłosił przez radio przemówienie, w którym przedstawił swój stosunek do zagadnień politycznych doby obecnej, a szczególnie do zagadnienia gospodarczego.

Na wstępie p. wicepremier oświadczył, że wierzy w siły twórcze narodu polskiego i jego zdolności do przezwyciężenia trudności, jakie piętrzą się przed nim w dobie dzisiejszej.

Następnie inż. Kwiatkowski wyliczył pięć elementów polityki państwa. Na pierwszym miejscu stawia p. wicepremier wartości reprezentowane przez armię polską. Drugim elementem polityki państwa jest oświata i stan moralny społeczeństwa. Następnie idzie umiejętność rozwoju stosunków międzynarodowych, w kierunku wykazywania własnego oblicza. Dalej, zgodność poczynań aparatu administracyjnego i jego styku z obywatelami. Wreszcie — dziedzina gospodarcza.

Wysiłki rządu pójdą przedewszystkiem w kierunku zrównoważenia budżetu, co musi nastąpić kosztem choćby największych ofiar.

Program w tej dziedzinie, obfitujący w cięcia ostre i radykalne, ogłoszony będzie na nadzwyczajnej sesji sejmowej. Drogi, młodzi! jest droga szkodliwa i rząd na nią nie wstąpi.

Dalszym i na dłuższą metę obliczoną zamierzeniem rządu jest usuwanie trudności leżących przed życiem gospodarczym. W końcu p. wicepremier w gorących słowach zaangażował do społeczeństwa, żądając od niego współpracy.

Król Jerzy II, którego zgromadzenie narodowe w Atenach powołało sprawcom na tron grecki.

Wieści z całej Polski

Aresztowanie mordercy komunisty.

Władze policyjne w Częstochowie aresztowały zabójcę komunisty Mieczysława Jasnowskiego. Zabójcą okazał się 26-letni Edward Knapik, komunista, karany już więzieniem za akcję wywrotową. Ponadto aresztowano jeszcze trzech komunistów podejrzanych o udział w zabójstwie. Mord dokonany został na tle porachunków partyjnych.

Tragiczny wypadek nieumyślnego zabójstwa

8-letniego chłopca przez 12-letniego jego brata, wydarzył się pod Kaliszem. Wypadek miał miejsce w Humeniowie na pastwisku 12-letni Wasyl Sweryda, przyciępił do bągoty swego kamień, którym wywiał w powietrze jak z procy z dużą siłą, ugodził w głowę 8-letniego Nikołę Swerydę, który poniósł śmierć na miejscu.

Były radny endecki — skazany za fałszowanie weksli.

Z Gniezna donoszą: W procesie Maksymiliana Waberskiego, b. radnego z ramienia Stronnictwa Narodowego, oskarżonego o namowę pomoc przy fałszowaniu 688 weksli na sumę 350 tys. zł zapadł wyrok skazujący fałszerza na 2 i pół roku więzienia oraz utratę praw obywatelskich na przeciąg 5 lat.

Unemożliwienie fałszerstw świadectw szkolnych.

Zdarzył się ostatnio wypadek skierowany do Drukarni Państwowej fałszowanie zamówień na świadectwa szkolne rzekomo dla gimnazjum państwowego. W związku z tem ministerstwo oświaty wydało ostrzeżenie do wszystkich kuratorów szkolnych, jak również zastrzegło o ostrożności przy wystawianiu podobnych świadectw. Ustawa o fałszowaniu świadectw szkolnych jest obecnie przedmiotem śledztwa sądowego. Zamówienia druków przez telefon bądź też w drodze telegraficznej nie będą przyjmowane.

JAN WIKTOR.

Orka na ugorze

Powieść.

(Ciąg dalszy.)

— Co pani chce zrobić? Na ulicę pani pójdzie? Myśmy niezdolne do innej pracy. Myśmy wszystkie tak z początku, pionierstwo, postępek, kapitałstwo, praca dla ludu — czyli głos znajomy. Czy? Ktoś mówił głęboko, urwany, jakby się dawał śmiechem — „plo- nę pochodnie, hahaha! spadające w pomyje, w rynsztok, a potem bez światła, w pustkę. Dawniej musieliśmy walczyć z ciemnym, upartym chłopcem, uważającym szkołę za przekleństwo odrzucające dzieci od pracy. I myśmy z seminarium wyszły z górnolotnymi hasłami. Zycie i chamskie chodaki podoptały wiarę i zapal. Nie starczyło ognia. Pani musi nawrócić i razem z nami drzeć gardło, wypływać płucą zżarte gruziłka, bo taki nasz cel. I po latach zostanie z pani to samo, co z nas. Żebyś wydarła płucę, to zawsze źle, dla nich zawsze źle.

— Co oni ze mnie chcą zrobić? — Lepiej kamienie tłuc przy gościńcu, niż być nauczycielką bez powołania... Wiem. Dla chleba.

— Kto z nas zmusza do kłamstwa, do upodlenia? — szepem pytała.

— Niepowinnością jutra trzymając nas jak psa na uwiązaniu — to pani Pawełska kościłm, męskim ruchem zawróciła ją od progu i powiedziała ku drzwiom klasy. — Niech pani pamięta, że życie nie jest „Oda do młodości”.

Ramiona nauczycielki zwisły, barki się ugięły, oczy zagasy i nabrały wyrazu szkapki głodnej, umęczonej, wyczerpanej. Ten sam chód, to samo dzwiganie nóg, te same ruchy. Tylko palce zacisnięte w pięść, wbijając

się w skórę do krwi, wyrażały bezsilność kobiety. Zadrżała, słysząc wrzask, rumor, tupot, wybuchy śmiechu uczniów pozostawionych bez opieki, nie wyczuwających tragedii, jaka się rozgrywała.

— Słyszysz pani, jak wyją. Co im? Jeden nauczyciel odepłdnie, drugi przyjdzie, i znów się do niego przywiąż. Oni żyją swoim życiem.

Tamta ręka otwarta drzwi i zamknęła je.

Na widok przybyłej hałas się rozwał, spłynęły szepty, jak po zagonach zboża, kiedy w nie burza uderzy. Nauczycielka nienawistnym wzrokiem spojrziała po ścianach jakby po murach więzienia, w którym musi trwać, zawsze jednako, bez zmian, do końca swych dni. Chciała coś wypowiedzieć. W gardle obrzmiało słowo. Z głębi izby, przepchniętej zaduchem, zaczęły się wylinać pojedyncze twarze. Pознаwała i wymieniała po imieniu. Szeregi za szeregami. Wpatrzona oczy błękitne, jasne, pogodzone, beztrojskie, rozbowiane, coś krzeszały w jej zniechęconej, zgorzkniałej duszy, rozpalaly sygnał nowo poczętej prawdy. Pod wewnętrzny nakazem sięgnęła po książkę.

— Trzeba skończyć.

I teraz jakby światła we mgłę wylinały się słowa, które tak często powtarzała w chwilach upadku, które były dąwignią i porywem.

— „Kocham te dzieciśka. Cobym mogła, tobym wszystko dla nich zrobiła, żeby z uśmiechem i szczęściem na mnie patrzyły, bo to jedyne uśmiechy w moim życiu”.

Minęła ostatnia godzina w nakazie obowiązku.

— Czy zostaniemy za karę po naucz?

Milczeniem odpowiedziała. Mozoliła się, coś chciała z siebie wydźwignąć. Gdyby ktoś bliski był obok, toby mu powtórzyła słyszane słowa, mające być treścią jej przyszłości.

— Tak, tak, życie to nie „Oda do młodości”.

CZĘŚĆ DRUGA.

X.

Zaraz po rozpoczęciu godziny uwaga wszystkich zeszłokowała się na Józję Bobkuli, która już po dzwonku wpadła do klasy i nie usprawiedliwiają opóźnienia, w drzwiach wyrzucała z siebie wiadomości tak prędko, że ledwo mogła zaczerpnąć tchu.

— Wczoraj mama zachorowała i od samego rana tak krzyczeła, tak krzyczeła, i za brzech się chwylała. Przyszła Gronśka i wyszcigała nas z domu. Pozbierała my się i poszli do babki. Siedzimy, siedzimy, aż się nam uprzykrzyło. Co tu będę robiła, pójdę do domu. — podziś, kiej dżwirze zamknięte, nie chcę na puścić. Wynieśli nam po kawalusi płaćka i wyprali do pola. W nocy tomy nic nie spali. Polciałam rano do domu, patrzę, a przy mamie dziecko się drze. Skąd się wzięło? Babka powiedziała: Gronśka poszła do rzeki po wodę i zlała do wiatarka. Wicie, w takie dzwiny, z pod lodu? A gdzie położyła, że nie widziałam? Za kominem — mówią. — Chwyciłam i chcę nieść. Wszyscy na mnie z krzykiem, półóż, nie tykaj. — Odnieść nazad do rzeki, poco przynieśli takiego bachora, co się drze.

Nauczycielka wyszła na korytarz, wezwana pukaniem.

— Aleś głupia, pomógł ci w głowie, że to Gronśka przynosi — Alojz wyskoczył z ławki i krzyknął do gro madki otaczającej Józję.

— Ty wyskoczysz zawsze wiesz.

— Bo wiem. Mama Wojtka zaczęła krzyczeć z wieczora i zaraz nas wyszcigała a my w mży tytu i do okna, wszyscy, ale to wyszcigać widzieliśmy.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Powieść ta ukazała się w wydaniu Książnicy Atlas w Łwowie.

Ze śląskich kopalń i hut

Budowa osiedli robotniczych postępuje naprzód

Bardzo ważną dziedziną, w której Fundusz Pracy podjął ostatnio szerszą działalność, jest budownictwo mieszkaniowe, służące potrzebom robotników, oraz pracowników umysłowych o ograniczonych zarobkach. Zadanie to wiąże się z kwestią tworzenia osiedli, dających niezamożnej ludności nie tylko tanie i kulturalne pomieszczenie mieszkalne, lecz również w wielu wypadkach podstawę do tworzenia warsztatów pracy domowej, oraz działek, dostarczających żywności ich właścicielom.

W ciągu r. 1934 Fundusz Pracy udzielił Towarzystwu Osiedli Robotniczych kredytów na sumę 3.684.045 zł, z którą to sumą przystąpiono do budowy 18 osiedli robotniczych w różnych częściach kraju — w Warszawie, Gdyni, Grudziądzu, Toruniu, Poznaniu, Katowicach, Czerwym, Mościcach, Częstochowie, Dąbrowie Górniczej, Zagnanisku, Lublinie, Starachowicach, Łodzi, Lwowie, Janowej Dolinie i Hajnowku.

W roku bieżącym powstaje również z inicjatywy i przy pomocy finansowej Funduszu Pracy takie osiedle robotnicze w Krakowie. Osiedle powstaje na peryferiach — nakoło są jeszcze pola i wcale nie pojezierznie zielone łąki. Wśród nich czernienia cegieł wyrasta 5 bloków mieszkal-

nych. Są już pod dachem. Obejmują łącznie 114 bliźniaczych mieszkań, złożonych z jasnego, należącego wentylowanego pokoju, kuchni z węgłą, przedpokoju, łazienki. Koszt budowy jednego mieszkania wynosi około 4.600 zł. Mieszkania te będą wynajmowane robotnikom, którzy brali, lub biorą czynny udział w pracy społecznej w cenie około 20 zł. miesięcznie, z czego na amortyzację kosztów mieszkania przypada około 12 zł. miesięcznie, zaś około 8 zł. na ewentualny remont, administrację i rezerwę finansową w razie wypadku niewypłacalności lokatora. Wszystkie mieszkania

zostaną wykonane w roku bieżącym. W najbliższym czasie przewidziana jest jeszcze budowa na tem samym osiedlu około 500 takich mieszkań robotniczych. Osiedle robotnicze przy ul. Czarnowiejskiej w Krakowie będzie również ostoją spółdzielczości i akcji kulturalno-oświatowej. Rozpoczęta jest budowa Domu Spółdzielczo-Ludowego ze sklepami spółdzielni, obszerną świetlicą dla celów odczytowych, widowiskowych i biblioteką.

Tak więc podjęta w Polsce akcja budowy domów robotniczych postępuje naprzód.

Pan Minister Górecki przybywa na Śląsk

W najbliższą sobotę przybędzie na Śląsk prezes zarządu głównego Federacji b. Obrońców Ojczyzny min. przem. i handlu dr. Roman Górecki. Przyjazd jego stoi w związku z uroczystym wręczeniem polis ubezpieczeniowych Federacji robotnikom i urzędnikom zakładów przemysłowych.

Bezrobocie a wypadki przy pracy

Bezrobocie, podkopując siły fizyczne i duchowe robotnika i obniżając jego sprawność zawodową, czyni go tem samem mniej odpornym na niebezpieczeństwa, zagrażające przy pracy. Charakterystyczne są pod tym względem sprawozdania niemieckich przemysłowych związków zawodowych, które od r. 1932 notują w wielu gałęziach przemysłu stały wzrost częstotliwości wypadków. Wypadki najczęściej przytrafiają się robotnikom przytępieni do pracy po długim okresie bezrobocia. Dużą rolę odgrywa tutaj zmniejszenie odporności fizycznej bezrobotnego. U robotników nowo zatrudnionych w hutach przy robotach transportowych lekkie zadrapania lub skaleczenia rąk prowadzą bardzo często do stanów zapalnych, które wcale nie występowały u robotników, pracujących od dłuższego czasu. Również bezrobocie częściowe, czyli niepełny tydzień pracy, tak często stosowany w dobie kryzysu, przyczynia się do wzrostu częstotliwości wypadków. W niemieckim przemysle włókienniczym w r. 1934 przy przeważnie 4-dniowym tygodniu pracy częstotliwość wypadków wzrosła o 30 % w stosunku do 1933 r. Zbyt długi i zbyt częste przerwy w pracy zmniejszyły sprawę robotników w wykonywaniu czynności roboczych. Drugim czynnikiem zwiększającym częstotliwość wypadków było także zastępowanie wykwalifikowanych sił roboczych przez siły tańsze, niewykwalifikowane i przez prace kobiet i młodocianych.

Strajk części górników angielskich

W górnictwie angielskiem na tle żądań podwyżki plac doszło do ostrego zatargu między przemysłowcami i robotnikami. Początkowo konflikt ograniczał się do kilku okręgów, obecnie natomiast objął całe górnictwo angielskie, a w górnictwie rewiere południowej Walii doszło już do wybuchu strajku, który objął zgórą 10.000 górników. Związki zawodowe uzgodniły platformę wspólnej walki pod hasłem zagwarantowania godziwych plac dla całego górnictwa.

Sprawa zatargu o place o tyle się komplikuje, że wskutek utraty rynku włoskiego, okręgi eksportowe rzuciły swe zapasy na rynek wewnętrzny i w ten sposób rozpoczęła się na angielskim rynku węglowym wewnętrzna walka konkurencyjna, bowiem centralna rada właścicieli

kopalń nie ustaliła cen minimalnych na węgiel. Istnieje jednak wśród angielskich baronów węglowych tendencja stworzenia centralnej organizacji przemysłu (coś w rodzaju naszego kartelu), aby uchronić się od strat po ewentualnem podwyższeniu zarobków górników. Jeden z postępowych magnatów węglowych, Asher, oświadczył publicznie, że jest za podwyżką plac robotniczych, ale równocześnie wypowiedział się przeciw walce konkurencyjnej.

Okolicznością do wystąpienia górników angielskich do walki o podwyżkę plac było uzyskanie podwyżki plac w roku bieżącym przez robotników metalurgicznych i budowlanych. Sygnalizują również, że do walki o podwyżkę zarobków mają wystąpić kolejajarze angielscy i robotnicy portowi (stoczni).

Naczelnik jednego z plemion abisyńskich, Ras Gugsu, uważany za krewnego negusa, przeszedł ze swoimi wojownikami na stronę Włochów. Ostatnio rozszedł się pogłoski, że Ras Gugsu ma uciec się do Włoch, ponieważ Mussolini upatrzył go sobie rzekomo na kontresarza Abisynji.

ADAM NASIELSKI.

Wyspa piratów

39)

(Ciąg dalszy.)

— To ona — mówił po angielsku. — Ta sama, którą wzięliśmy w Ngami. Dono powiada, że ten młody jest w niej zakochany. A ten, który znalazł plan, pisał do tego młodego. Mamy też narzeczoną posiadacza planu. Zobaczysz, że oni nam wydadzą plan za te dwie kobiety. Jeszcze dopłaca. Luigi Mondeggo, nasz wódz, jest dobrym psychologiem. A teraz jazda na Pieo de Luciano.

Jeszcze przedtem, tuż po wstąpieniu, uwolnili ręce Clary. Korweta, gnana silnym wiatrem północnym, oddaliła się już zupełnie. Marynarz na bocianem gnieździe też należał do stowarzyszenia. Glara Grant ukradkiem wyjęła z kieszonki srebrny ołówek, podarunek od dyrektora technicznego Royal Niger Co., nieznacznie opuszczyła go na ziemię i nogą zakopła w mokry piasek. To był jedyny ślad, jaki mogła zostawić.

ROZDZIAŁ XVIII.

Człowiek niespodziewany.

Zdzisław otworzył oczy i z tą chwilą pamiętał wszystko. Ręce miał skrepowane, szmata w ustach dawała go, gnioła mu boleśnie język, zaś w głowie dzwoniło mu jak na niespy. Wiedział jednak, że musi zaalarmować. Począł się toczyć w wąskim przejściu, ale ból w czaszce uniemożliwił go tak nagle, że przez chwilę sądził, iż już umrze.

Zgiął nogi w kolanach i począł mocno uderzać w kąt korytarza. W mroku uchodzącej noc rozległy się głucho odgłosy uderzeń.

Pierwszy zbudził się sir Manley i wybiegł na korytarz z rewolwerem w ręku. Na widok leżącego pościeli cofnął się przeczornie i zbudził majora i Roberta. Dopiero teraz odważyli się podejść do leżącego Robert poznał go natychmiast i niby w natchnieniu jasnowidzenia uprzył przebieg nocnych wydarzeń. Był tak pewny, że Clara została porwana, że nawet nie chciał tego sprawdzić.

Słowa majora nie wpłynęły na dziwne okipienie młodego człowieka. Uświadomił sobie nagle i odradu, że on kocha tę wesołą, mądrą dziewczynę. Kocha tę kobietę całą siłą swego uczucia, inaczej jej porwanie i zniknięcie nie podziabiałoby na niego tak bardzo silnie.

Podniósł rękę do głowy i przetarł zimne czoło. Co się z nim stało! Porwano Clary Grant. Oczywiście, uczynili to bracia Mondeggo, lub ich ludzie, co na jedno wychodzi. Sprawa jest tragicznie jasna. Evan Hector znalazł zakopany plan piratów z Fernando Poo. Wtedy porwali narzeczoną, ukochaną inżyniera Hectora. Evan napisał list do swego przyjaciela z Cape Town. Próbowali odstraszyć go od podróży, a gdy to zawiodło uprowadzili go, a teraz Clary Grant, ponieważ w piekielnym sprycie domyślił się, że ta kobieta jest mu bliższa niż przypuszczał dotychczas.

Wszystko to jest logiczne i zrozumiałe. Ale gdzie jest w tej chwili Clara? Jakie ordynarne ręce prowadzą ją brutalnie do kryjówek piratów, ją niewinną ofiarę wyprawy Roberta. Dlaczego...

Patrzal przed siebie jak obłąkany i spostrzegawczy baronet musiał to zauważyć, bo zaniepokoił się i szepnął kilka zdań do ucha majora. Robert widział to wyraźnie, ale jakoś nie umiał wykonać najmniejszego ruchu wyjaśniającego. Stał wciąż na tem samym miejscu. Czuł, miał ledzące wrażenie, jakby mu wyrwaną żywcem kawał serca. Tu, w klatce i czaszce czuje jakiś płomień. A w uszach grzmi, jak Londyn podczas koronacji.

Jakaś ręka dotyka jego ramienia. To major Duncan.

— Niech się pan opamięta. Jesteśmy na okęcie. Będziemy szukać, przetrwamy wszystko do góry dnem i musimy znaleźć miss Grant. Młodzieńcze, nie wolno tak reagować na ciosy życia, jak pan w tej chwili.

— Niema jej na okęcie.

— Skąd pan może o tem wiedzieć?

— Niema jej. To przecież zrozumiałe. Nie poto ją porwali, abyśmy ją znaleźli. Niema jej na okęcie.

Major od początku przypuszczał to samo i nie mógł oponować. I on doskonale zdawał sobie sprawę z celu porwania i z zamiarów braci Mondeggo.

— Dlaczego ich pan wtedy nie zabił na pustyni? — wybuchnął naraz Robert. — Trzeba było zadusić ich jak psów.

Zaciskał pięści. Patrzył na majora niemal groźnie. Sir Manley przybliżył się ostrożnie, czujny na wszystko. Ale major nie stracił zimnej krwi.

— Czy pan wie, co to jest sangüento vinganca? Krwawa zemsta? Niech się pan opamięta. — Major mówił łagodnie, lecz stanowczo. — Oni tworzą związek krwi, mający swych członków w Mozambiku i Angoli. Gdybym zabił braci Mondeggo, na ich miejsce wstąpiłby inni, a my narazilibyśmy się na bezlitosny odwet krwawej zemsty.

— Pan ma rację, wiem o tem. Przepraszam, że się uniosłem.

— Rozumiem pana. W pierwszych godzinach po porwaniu Lucy byłem groźnie podniecony od pana. Chciałem uderzyć Hectora, ponieważ przez niego porwano moją córkę...

— Musimy zawiadomić kapitana.

— Przedtem należałoby raczej uwolnić tego biedaka. Dogodzili mu szpetnie.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Wiadomości turystyczne i zdrojowe

Kolejka na Kasprowy pierwszym etapem

Niebezpieczeństwo dalszej rozbudowy kolejki na Giewont lub Świnicę

„Niemożna dla Tatr
żadnej drogi pośredniej”.
(St. Sokolowski sen.)

Wśród fali artykułów, która po paromiesięcznej przerwie wzbudza ponownie w prasie polskiej na wieść o rozpoczęciu robót około budowy kolejki linowej na Kasprowy w Tatrach, bez większego wrażenia przeszła wiadomość, podana przez „Kurier Warszawski” z 7 września br., według której ilość taboru, przewidziana dla kolejki tatrzańskiej, wynosi 120 wagoników, a długość trasy 40 km.

„Główną trasą będzie Giewont — Kasprowy Wierch”.

Podobna wiadomość w parę dni później podał „Kurier Poznański”, zmieniając tylko trasę, która będzie według niego prowadziła na Świnicę; cyfry 120 wagoników i 40 kilometrów pozostały niezmienione. Czytając, doznaje się w pierwszej chwili wrażenia, że zażądał poprostu błęd secesji. Wszak 40 kilometrów — to cała niemal długość Tatr! Zastanawiając się bliżej, dochodzi się jednak do wniosku, że cyfra ta — może rzeczywiście nieco przesadzona — jest w istocie odzwierciedleniem prawdziwego faktu, że budująca się obecnie

kolejka na Kasprowy jest tylko robotą wstępną, po której nastąpi dalsze przedłużenie linii!

Zdanie, które można nieraz słyszeć, że kolejka na Kasprowy nie jest zbyt groźna dla całoci Tatr, co najwyżej prowadzi będzie anemizm życia, szukając oparcia w subydujących „pociągach popularnych” i t. p. pseudoturystycznych przedsięwzięciach, że zatem nie może być mowy o jej rozbudowie — zdanie to jest z gruntu fałszywe. Kolejka bankrutująca jest niemal groźniejsza dla przyrody tatrzańskiej, niż kolejka, która się opłaca. Trudno bowiem sobie wyobrazić, żeby wpływowi organizatorowie kolejki przyznali się do zupełnej, materialnej klęski.

Jeśli — mimo wszystko — nie będzie dostatecznej ilości amatorów krótkiego pobytu na Kasprowym — nawet w kawiarni przewidzianej w planie budynku stacyjnego — lub amatorów zjazdu narciarskiego po ubitym na twardo śniegu, nastąpią z pewnością próby stworzenia warunków, któreby przyciągnęły pasażerów kolejki. Przedłużą się trasę kolejki tak, żeby dała nowe emocje, większe niż te, których dostarczą jazda nad zwieszanym ławem Kasprowej Doliny, a zatem

przeprowadzi się linię graniami na Świnicę lub Giewont,

o czym właśnie pisały wspomniane dzienniki. Następnie stworzy się możliwość dłuższego, a wygodnego pobytu na szczytach przez budowę hoteli i restauracji.

Mysł o hotelach nie jest bynajmniej nowa, i — rzecz charakterystyczna — podniesiona została już przed półtora rokiem przez „Ilustrowany Kurjer Codzienny”, który dziś zaprzecza współudziałowi swemu w projektach budowy hotelu na Kasprowym. W artykule z 22 kwietnia 1934 p. t. „Problem 1500 metrów nad poziomem morza” I. K. C. dowodził, że na Hali Gasienicowej „we wnętrzu Tatr, na wysokości

1500 m. musi powstać prawdziwa wysokogórska stacja klimatyczna, która mogła stanowić ekwiwalent analogicznych stacji alpejskich... W pięć dni później ten sam dziennik wakałszy na groźbę bezplanowego zabudowania Hali Gasienicowej, twierdził, że śmiejąc się niebezpieczeństwo dalszego jej zabudowywania i wzywał do stworzenia zawiązanego planu regulacyjnego Hali Artykułów i wzmianek o konieczności budowy luksusowych schronisk w Tatrach, drukowanych w tym czasie w I. K. C., nie ślęczył!

To stanowisko I. K. C., który zupełnie zdecydowanie walczył o stworzenie „miejscowości klimatycznej — turystycznej” na Hali Gasienicowej, pierwszą zdaniem kawał „Polska Zachodnia” w artykule, jaki p. t. „Miejscowości klimatyczne — turystyczne w Tatrach” samieślimyśmy w Nr. 202 z dnia 26 lipca 1934 r. W artykule tym pisaaliśmy: „Wszystcy wiemy, co znaczy „miejscowość”: — domy, hotele, pensjonaty, wille, szosy, wodociągi, światła elektryczne, kanalizacja, plaże, dancin, krzyk, hałas, deptanie wszystkiego, co stanowi jedyny, bezcenny skarb pierwotnej natury. Pytamy, gdzie wszystko to ma powstać? Na Hali Gasienicowej? — w samem sercu Tatr?”

Niestety dziś stwierdzić musimy z całą przykrością, że ten obraz, który wówczas zarysował się nam niejako w kontrast, obecnie wskutek budowy kolejki linowej na Kasprowy, przybiera całkiem „normalne” kształty, na co zupełnie słusznie zwraca uwagę Ś. Autor artykułu. — Przyp. Red.

Obecnie rozszala się wiadomość, podana także w prasie, o posieleniu współwłaścicieli Hali Gasienicowej, poświęconem

sprawie sprzedaży parceli na Kasprowym (!) pod budowę hotelu.

Posielenie to miało się odbyć w lokalu Dworca Tatrzańskiego w Zakopanem. Wiadomość ta okazała się nieścisła, gdyż na posieleniu omawiano właśnie możliwość ewentualnego przeciwnu w sprawie pogwałcenia praw współwłaścicieli Hali przez Towarzystwo Budowy Kolejki Linowej. Niemniej jest ona bardzo charakterystyczna, gdyż dowodzi, że kwestia budowy hotelu na Kasprowym jest znów omawiana na terenie Zakopanego. Dowodzi ona także, jaki w oczach społeczeństwa jest stosunek do tej sprawy Towarzystwa Tatrzańskiego. Najwyższy czas, żeby Towarzystwo Tatrzańskie, które sumy potrzebne na zakupienie udziałów we współwłasności Hali Gasienicowej czerpało w znacznej części z zaszków Funduszu Kultury Narodowej, zerwało z dotychczasową taktyką i zdobyło się na stanowcze wystąpienie. Miejmy nadzieję, że nastąpi to w najbliższym czasie.

Jeśli jednak chodzi o postępowanie organizatorów kolejki, to wniosek stąd jest jasny: podobnie jak fałszywie mieliśmy zapewnienia zwolenników kolejki, że nie szepczą ona krajobrazu, lub że na szczyte Kasprowego stanie co najwyżej mała budka, zupełnie ukryta wśród skał, tak samo fałszywymi są zapewnienia, że „udostępnienie turystyczne Tatr” skończy się na budowie

40-metrowego gmachu dworca kolejki linowej!

Za tym dworcem pójdzie, wczesniej czy później, hotel, a pertraktacje o kupno już rozpoczęto! Za kolejką z Kuźnic na Kasprowy pójdzie dalsza rozbudowa trasy, gdyż główne trudności terenowe będą już przezwyciężone.

Albo Tatrę są bardzo małe. Niema dla nich kompromisu! Albo będą, jako Park Narodowy, tem czem były dotychczas, t. j. terenem rozwoju sił duchowych i fizycznych Narodu, — albo staną się w całości domeną żerującego kapitału — wszystko jedno, czy będzie on reprezentowany przez „Towarzystwo Budowy Kolejki Linowej”, czy towarzystwo budowy hoteli i „zimowych stacji wysokogórskich”.

Dlatego też byłoby najzdrowszym objawem moralnej tężyny Narodu, gdyby zaniechano — póki jeszcze czas — rozpoczętej budowy kolejki i zatarło jej ślady.

Kursy przodowników odznaki górskiej

Wobec wielkiego zainteresowania odznaką górską P. Z. N. zorganizowanych zostanie szereg kursów, mających za zadanie wyszkolenie odpowiednich przodowników odznaki górskiej, których brak dawad się już odczuć.

W kilku miejscowościach odbędą się takie kursy dwóch typów, a mian. pięciodniowe dla przodowników w obrębie Tatr, oraz pięciodniowe dla przodowników po Karpatach. Kursy wysokogórskie będą gromadziły grupy osób po 20 do 30 uczestników, pozostałe zaś grupy będą nieco większe, mianowicie po 40 osób.

Praca absolwentów tych kursów przyczyni się niewątpliwie do dalszego wzrostu zainteresowania turystyką narciarską.

Pożądana inowacja dla narciarzy i turystów

Wzdłuż granic Rzeczypospolitej są dość gęsto rozsiadane placówki celne. Zwykle mieszczą się one w dość okazałych budynkach z doskonałym urządzeniem wewnątrz i nieprzejętym umebłowaniem. Poza lokalami, w których odbywa się urzędowanie, jest w każdym takim budynku celny mieszkanie kierownika, a niekiedy nawet kilka mieszkań urzędników. Prawie w każdym takim mieszkaniu znajduje się pokój, mogący służyć turystom i narciarzom nielada przysługę, zwłaszcza tam, gdzie na nocleg do schroniska jest daleko.

Na terenie Śląska jako pierwsze wystąpiło z tą nowością Stowarzyszenie Urzędników Skarbowych przy Dyrekcji Cel w Mysławicach. Skłóciło urządziło jeden pokój na noclegi dla turystów w budynku celnym w Istebnie. Jaworzynie. Pokój liczy 7 łóżek, cena za łóżko za pierwszą noc zł 1,50, a za dalsze zł 1,—. Piec kuchenny stoi do dyspozycji narciarzy, węgl. turystów. Jest też możliwość dostania za tanie ceny masła, mleka, herbaty etc. i innego pożywienia, przygotowanego domowym sposobem.

Pobyt i nocleg w karczmach niekiedy nie jest zbyt przyjemny. Więcej poczucia pewności i przytulności doznaje się niewątpliwie na takiej naszej placówce granicznej, cieszącej się powszechnym szacunkiem. Śladem tym powinny pójść inne placówki, a wykaz tych placówek należałoby przed sezonem letnim i zimowym ogłaszać w prasie codziennej i turystycznej. Aspek.

Kronika turystyczna

P. Z. N. przygotowuje sezon zimowy.

Dnia 19 bm. o godz. 10-tej w salach Klubu Społecznego w Krakowie, Rynek Główny 25, odbyła się doroczna konferencja programowa Polskiego Związku Narciarskiego w sprawie przygotowania sezonu zimowego 1935-36.

W południowo-zachodniej Japonii znajduje się wspaniały most, zbudowany w 1668 roku, który zaliczyć można do prawdziwych osobliwości krajoznawstwa i techniki. Most ten składa się z pięciu wysokich, śmiałym łukiem rzuconych ponad potokiem, przeszedł, do dziś dnia — a więc od 250 lat, w dobrym znajdującego się stanie.

DR. ZBIGNIEW GRABOWSKI.

Na podniebnej przełęczy

(Korespondencja własna „Polski Zach.”)

Kleine Scheidegg.

Stacja Eismeer — przez wielkie szyby okna wydatnie w skale znówu obryzany zalew lodu, wysmukłych „pontentów”, dzwinych figur z lodu przypominających pono kłęzące postacie. Przewodnik pokazuje ścianę z przeciwka mroźną i czarną. Przed parą laty zdobył ją Wellenbach, a niemiecki alpinista. Zginął w pogromie niemieckim na Nanga Parbat. Śmierć i triumf chodziłoko ty ścian.

A potem gnamy już szybko, jako że od pewnego punktu kolejka na Jungfrau, najwcześniejsza kreacja tego typu — biegnie normalnym torem już bez żadnych zębów, chwytających podkład. Trawersuje ona ustawicznie pod spodem, ustawicznie w ścianie jeden i drugi odcinek szlaku i wreszcie zatrzymuje się na stacji Jungfrau. Możemy wysiąść.

Przyda się. Oszołomieni jesteśmy może nie tyle wysokością — chociaż i ona daje się odczuwać (3700 m) — ile monotonnym hłasem wagoniku. Przechodząmy jasne sale poczekalni i garderoby i wpadamy na taras, największą ozdobą wielkiego Berghotelu.

Uderza w nas widok wielkiego piękna i dali.

Wysoko wywindowała się Jungfrau biała i górna, poniżej wystąpiła Mathilde Spitz, grabna, smukła zawięzka z lodu. Wielkie pola lodowe i firnowe gonia łagodnie w dół, szeroka rzeka zaczyna swój pochód lodowiec, najwcześniejszy lodowiec Europy: Aletschgletscher. W dole widne kropki Concordia Hütte, głośnego schroniska alpejskiego — stare i nowe. Przyczepione są na progu ponad plaśnią Concordia-Platz.

Na lewo czepia się skał obserwatorium astronomiczne, które patrzy w gwiazdy tak cudownie tu właśnie, tak bliskie i tak blizsze. Pełnia jest podobno niezrównana na tej wysokości, a wielbielnie Jungfrau przybijała specjalnie, by przeżyć taki wieczór z pełnią i wachód nad polami firnu.

Widujemy się na górne plateau właściwej Jungfrau nico pod piramidą Mathilde Spitz. Musimy oczywiście odwiedzić grocie lodowe, wykuta z obryzmy nakładem sił i pracy przez gromadę bezrobotnych. Grota ta ma wszystkie co trzeba: bar, salę balową, restaurację, filiżankę z szczerem, zielonkawo-błękitnego lodu. Światło pełga sztywnie i niesamowicie po tych śliskich ścianach. Uciekajmy na powietrze!

Jest niesamowicie pięknie w przestrzeni białej, zielonej i czarnej — tam gdzie lasy. Widac Jung Francji i Schwarzwald Niemiec i spłachod Szwajcarii, polskiowy od jezior, biały tu i tam od domów, czerwony chwila od dachów. A potem, gdy się obrócisz ku południowi widzisz

Italię, garby szczytów, oczy jezior, mgły przypadnięte nisko do piersi ziemi bardzo zielonej.

Jak westchnienie tej ziemi wychodzi lekka mgła, strzela bukiem i rozkłada niewinna, nieważka pod zębami grani. Przewija się tanecznym krokiem między jednym a drugim szczytem, którego nie chce mi się nawet sprawdzić w mapie. Upadła, nasila się jak muzyka, dążąc do wspaniałej „cody”.

Na balustradzie werandy schroniskowej kawkii ostrą żółcie, jakby malowane szczeni — dżioły. Nie boją się aparatów, które trzaskają głośno w klarownym powietrzu. Przywykły do tego — pozowanie to ich żywioł, ich zajęcie. A potem, gdy im się znudzi sterzenie przed wizerami aparatów załopotały czarnymi skrzydłami nad białem, zlekką złotymi śniegami firnowymi: Jungfrau.

Śmieją się w słońcu szyby schroniska i kryształ na stołach i talerze, wymyte uczelwie. Srebrne stołowe, opaski metalowe na „serwetkach” nawet twarde pochylone pracownicy nad zupą — wszystko to skacze, tańczy, liska blaskiem. Mammy samo południe.

Widzimy sznurki narciarzy, którzy ostrośno lawirują przez pierwszy próg w stronę Concordia Hütte. Idąc, naradają się raz po raz z przewodnikami zapatrzonymi przed siebie i w mapę. Trzeba zwać na szczylny lodowiec. Mare z nich dostrzegam przez silne szkła lornetki. Wyglądają jak niesyte usta wielkiego lodowca.

Mija jedna i druga godzina. Śmiejemy się na

ślońcu wpółziwi, omdleni, otumanieni. Wysooko pulsuje w krwi, daje znać o sobie jakąś dziwną pustką w żołądku i jakby wydatę bania w mózgu. Płuca zdają się nie istnieć, a jednak w przetyku coś czasem ścisła i gnucie. Kolana są przetrącone.

Jeszcze jedno spojrzenie z plateau przełęczy ku Jurze francuskiej, ku Schwarzwaldowi Niemiec, ku schłodnej Szwajcarii. Jeszcze jedno spojrzenie ku Italii, drgającej teraz za mną mgieł. Jedna i druga smuga rodzi się między jeziorami i wydłupa ku granicom. Łączą się w tanczący krąg żywy, ruchliwy, zwinny. Ciepławe palce mają obszkują wiszące lodowce, skradają się ku czarnym śniegom. A potem przystają nagle, trzęsąc ich rzędnie, stają się coraz bardziej przeźroczyste, nijakie, blade. Głina.

Zanotować to wszystko w pamięci, nasyć się tobą, widoku na cztery gościnne strony niewyczerpanego cudu — świata! Wytrzymać pod powiekami i ten umierający szybko sens mgły górskiej i grę złotobiałej postaci firmu i sylwetki Jungfrau! Rozgościć się w tej dali, która pochłania i wabi, w tem wszystkim, co danem jest nam oglądać — zbyt krótko.

I chociaż wracamy z podniebnej przełęczy naladowani po brzegi słońcem, pogodą, zapachem śniegu i wielkiej przestrzeni — czujemy, że wzmożono się w nas tylko nienasyć, dążyć tego świata, który trwał przed nami i trwał będzie po nas. I wiemy, że tego nienasyć nie napojmy nigdy.

szere rezolucje XV. Zjazdu Związku Powstańców Śląskich

bezinteresowną służbę najwyższym ideałom

Naród Polski wśród najcięższych warunków zdobył swą wolność dzięki temu, że tak walczył, jak i szeregowy walk o niepodległość, potrafił służyć wiernie idei samej. Dziś Polska toczy się walka o gospodarczą i polityczną wielkość Polski.

sama zasada bezinteresownej służby najwyższym ideałom musi znaleźć swój wyraz w całości naszego życia narodowego.

W tym zakresie powinny przyswajać Związki byłych Obrońców Ojczyzny. Podążając te zasady, jako wytyczną generalną wszystkich Związków, Walny Zjazd poleca wszystkim Władzom Związkowym, by

nie czuwały nad moralną i ideową treścią życia naszej organizacji, oraz

eliminowały ze Związku te wszystkie jednostki, które próbują swój interes osobisty łączyć z pozorami pracy ideowej.

Ponieważ przeżywały ciężkie czasy i wiele jeszcze trudnych zadań należy rozwiązać, trzeba w tym zakresie wykazać twardą nieustępliwość, bez względu na przeszłość danych osób i zasługi. Uważając za swój obowiązek rozstrzygnięcia jak najtroskliwej opieki nad bezrobotnymi i znajdującymi się w nędzy uczestnikami powstań, równocześnie stwierdzamy, że

Związek jest organizacją ideową, mającą szeroki program państwowy i narodowy, a następnie nie jest instytucją dla jakiegokolwiek kariery gospodarczej swych członków.

Wszyscy powstańcy pod wspólnym sztandarem Związku Powstańców Śląskich!

9. Uznając, że do zrealizowania tak obszernego programu społecznego i narodowego jest niezbędne skupienie jaknajwiększe siły ideowej, Związek Powstańców Śląskich

zaprowadzając jednocześnie ogólną certyfikację służby powstańczej, wzywa wszystkich uczestników powstań

Na podstawie § 49 Statutu na wniosek Zarządu Powiatowego Zw. Powst. Śl. uchwalono następujące rezolucje dodatkowe:

Górnego i Cieszyńskiego Śląska dołączenia się pod sztandarem Związku, celem wspólnej, na tradycji walk o niepodległość i testamentie Marszałka Józefa Piłsudskiego, opartej rozbudowy potęgi Ojczyzny i jej chwały.

O pracę dla dzieci Powstańców Śląskich

żeby ciężki przemysł we większej mierze, niż dotychczas, dał zatrudnienie dorosłym i dorastającym synom uczestników powstań śląskich i to nie tylko na stanowiskach robotników, ale również według kwalifikacji, na wyższych stanowiskach w dyrekcjach.

Żyłemy bowiem w okresie czasu, w którym poważna ilość byłych uczestników powstań osiągnęła już wiek, wykluczający ich od możliwości uzyskania pracy, względnie jej wykonywania wskutek zmniejszonej zdolności do pracy, posiadają natomiast zdrowych bezrobotnych synów, którzy mogliby przejąć przez uzyskanie zatrudnienia obowiązek utrzymywania swych narodo- zasłużonych rodziców na swoje barki.

O prawo wyborcze do Senatu dla posiadaczy najwyższego śląskiego odznaczenia

żeby odznaczeni „Krzyżem na Śląskiej Wstędze Waleczności i Zasługi” przy wyborach do Senatu zostali zrównani z odznaczonymi innymi Krzyżami, nadającymi uprawnienia do głosowania.

Krzyż Śląski jest bowiem odznaczeniem urzędowym, na równi z innymi odznaczeniami, przez Ministerstwo Spraw Wojskowych zatwierdzonym i jako taki winien ich posiadaczów uprawniać do głosowania do Senatu.

ULTRASELEKTYWNY ODBIORNIK
3-OBWODOWY Z FILTREM
WSTĘGOWYM

Zł. 350.-

K 83
MODEL 1936

DOGOŁNE WARUNKI PŁATNOŚCI

Człowiek, który nie wiedział o swej śmierci

Pomyłka, jedna z tych, najdziwniejszych jakie się dadzą pomyśleć, wydarzyła się w Glasgowie w Anglii.

Mała dziewczynka spostrzegła na ulicy podejrzanego mężczyznę, w którym poznała swego wujka, coproczemu więc kazała go odstawić do mieszkania swych rodziców. Ci również poznali go jako Tomasza Garberry. Prawie równocześnie człowiek ów umiera. Posyła więc po jego wdowę, która zjawia się i stwierdza również, że zmarły jest jej mężem.

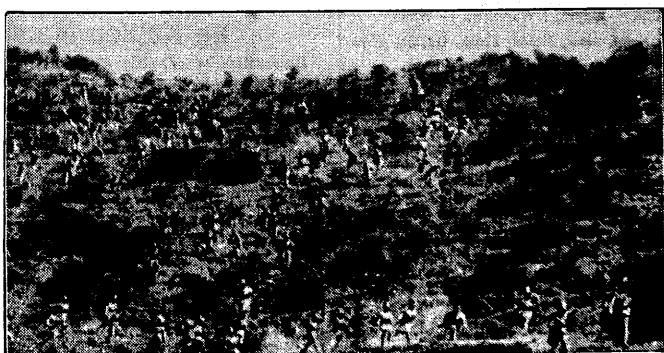
Zagadkowo brzmi pytanie: co mogło być powodem śmierci? Dotychczas był Tomasz Garberry zupełnie zdrowy. Mrs. Garberry udaje się do domu, aby ostrożnie zawiadomić swe dzieci o nieszczęściu. Otwiera drzwi do sypialni i wyjdzie głośny okrzyk. Jej mąż śpi.

— Oczywiście duch — myśli biedna kobieta i biegnie ile sił w nogach do mieszkania siostry z powrotem. Tam ciało spoczywa jak przedtem.

Pan Garberry, który powrócił zmęczony po pracy i zasnął, zbudził się na skutek okrzyku żony. Przekonany, że nagle zwarł jawała pobiegł coproczemu za nią do mieszkania sważra, mr. Ramsey'a. Otworzyła mu sama pani domu i spostrzegłszy go zatrzasnęła coproczemu drzwi przed duchem. Mr. Garberry nie wiedział nic o swojej „śmierci”, począł zirytowany dobijać się do drzwi.

— Mów, żebyś wiedziała, że nie jestem duchem — woła przez drzwi p. Ramsey. Wobec tego Garberry mówi, a przez drzwi, ciągle jeszcze zamknięte, informują go, że umarł przed kilkoma godzinami. Decydują się otworzyć mu dopiero po dłuższych pertraktacjach.

Zona „zmarłego” z trudem przyszła do siebie po szoku nerwowym wywołanym najpierw przez nagłą śmierć męża, a potem przez jego nieoczekiwane zmartwychwsta- nie. Następnego dnia zidentyfikowano zmarłego jako Alfreda Boltana.

Z kraju wojny: piechota włoska w ataku na bagnety w pobliżu Aduy.

DR. HIERONIM JUNOSZA.

Reportaż o Górnym Śląsku z przed 137 lat

Wrażenia niemieckiego podróżnika.

(Dokończ.)

Wies goronślaska.

Śląsk jest bezwarunkowo najpiękniejszą i najbogatszą prowincją pruskiej monarchii. Na Górnym Śląsku znajdują się wprawdzie gdzieś niedaleko okolice bagniste i piaszczyste, które nie nadają się do uprawy roli, ale są tam znowu wielkie lasy, kopalnie i fabryki. Ziemię jednak przeciętnie można uważać raczej za dobrą jak za złą. Najczęściej uprawia się tutaj żyto, jęczmień, pszenicę, owies, tatarak i grykę. Leni konopie uprawiane są bardzo mało, natomiast uprawia się gdzieś tam tytoń na swoje własne potrzeby. Uprawa ziemniaków, naskutek nakazów rządowych, rozszerza się w ostatnich czasach coraz bardziej, tak, że każdy prawie gospodarz ma już kawałek gruntu niemi zasiany.

Headwina bydlą, a zwłaszcza owiec, podnosi się coraz więcej, a niektóre większe majątki mają stada owiec dochodzące do 8000 sztuk. Sądów owocowych jest na Górnym Śląsku bardzo mało, a najwięcej owoców jest we wsi Żyrowa, gdzie uprawia się pod wpływem koniowników mieszających w klasztorze na Górze św. Anny. Ci zakonnicy należą do krakowskiej diecezji, a są bardzo nieoleranicy; dowodem tego jest fakt, że mieszkalcy tutaj protestanci i żydzi skarżyli się, iż nie mogą dostać służby domowej, gdyż zakonnicy ci grozili, że służącym takim nie dadzą rozgrzeszenia przy apowolaniu; naskutek tych skarg musieli dopiero zjechać komisja urzędowa, która po abdikacji sprawy nakazywała na zakonników odpowiednią karę.

Rząd zwraca uwagę na te sprawy dyktator. Ponieważ jest to potrzebne w interesie powszech-

nego porządku i spokoju; nienawidzić pomiędzy katolikami a protestantami jest tutaj bardzo wielką. Przyczyną jest wielka pobożność tutejszych katolików, uważana przez protestantów za zafocowanie (!). Ponieważ rząd i jego przedstawiciele są również protestantami, przeto nienawidzić ta zwraca się również przeciwko nim, a nieśmiało się jej żadnym sposobem wykorzystać i dlatego w razie jakiegokolwiek wojny król nie może zupełnie liczyć na ludność tej części kraju na wschód od Odry.

Ta część kraju nazywana jest powszechnie „Śląskiem Polskim” w przeciwstawieniu do ziem na zachód od Odry, które nazywa się „Śląskiem Niemieckim”. Ludność wiejska na Polskim Śląsku mówi tylko po polsku, a języka niemieckiego nie rozumie zupełnie z wyjątkiem tych ludzi, którzy trochę poduczyli się niemieckiego języka w kopalniach, fabrykach lub wędrowników po ziemiach niemieckich. Z tej też przyczyny Niemiec przybyłszy do tego kraju zapominają często swą mowę i upodobańszą sobie do tutejszych ludzi. Tak było z przybyłymi z Saksonii, osiedlonymi tutaj przed wiekami przez księcia Władysława Opolskiego; wymigrowali oni ze swego kraju spowodowani paupernego stanu głodu i osadzeni zostali w lasach koło Gliwic. Otoczeni wokół Polaków potrafili przez długi czas zachować swoją odrębność, ale z czasem nauczyli się polskiego języka i zapomniałszy o swym pochodzeniu zali się z tutejszymi ludźmi. W mowie ich jednak pozostały resztki z dawnego pochodzenia, w postaci niemieckich słów z polskimi zakończeniami, co wytworzyło taką mieszaninę językową, którą nierzadko trudno zrozumieć.

W wielu stronach Polskiego Śląska znaleźć można większe i mniejsze stawy, w których hoduje się ryby. Gospodarstwo rybne przynosi wielkie dochody, a sprzedaje się je przedewszystkiem do Polaków.

Wielką sławą u tutejszego ludu cieszy się klasztor na Górze św. Anny, gdzie odbywają się wielkie odpusty, na które schodzą się ogromne

ilości ludzi, nie tylko z całego polskiego Śląska, ale też i z Polski. W dzień św. Anny jest cała góra pełna ludzi, którzy odbywają pielgrzymki po kaplicach, rozrzuconych w ilości 35 na wszystkich zboczach gór, modlą się, słuchają kazań i mszy. W dniu tym odbywa się też tutaj wielki targ, na którym kupić można wszelkiego rodzaju potrzebne rzeczy do codziennego użytku.

Poczta.

Tylko większe miasta, jak Pączyzna, Tarnowskie Góry, czy Gliwice mają stałą pocztę wozową i konną; małe zaś miasteczka, które utrzymują rzadką korespondencję, mają tylko posłańców pieszych, którzy przewożą paczki i listy na odległość do pięciu mil. W każdym jednak miasteczku jest poczmistrz, pobierający pensję państwową, który odbiera paczki i listy i odsyła je pieszym posłańcom do najbliższego urzędu, a ten znowu dalej, aż do miejsca przeznaczenia.

Drogi.

Poszczególne miasta są połączone ze sobą drogami, które nie tylko służyły komunikacji wewnątrz kraju. Drogi naogół są w nieświetnym stanie, a podróże niemi jest przeważnie uciążliwe, zwłaszcza w porze deszczowej. Gospody i zajazdy, stojące przy drogach, mają ustalone taksy za noclegi, żywność i pasaż dla koni; właściciele jednak nie trzymają się tej taksy i jeżeli chce się dostać możliwą izbę lub jedzenie, musi się zapłacić żądaną cenę, przewyższającą o wiele wyznaczoną takse.

Handel i przemysł.

Najważniejszym przedmiotem handlu śląskiego jest drzewo. Fabryki, odlewne żelaza i wysokie piece nie używają już obecnie tyle drzewa co dawniej albowiem znaczący paliw węglem kamiennym. Nadmiar więc drzewa, używanego dawniej w kraju, obecnie sprzedaje się i wywozi w takich ilościach, że rzeka Odra która ten wyrósł odbywa się, prawie cała pokryta jest drzewem. Zboża nie wysysa się, ponieważ, ani pszenica Polska, ani krasie niemieckie, nie potrzebują go, mając swego pod dostatkiem. W kilku miastach są fabryki sukna, płó-

na i garbarnie, eksportujące swoje wyroby zagranicę do Polski.

Najważniejsze jednak na Górnym Śląsku, to kopalnie żelaza, ołowiu i węgla kamiennego, a pozmtem jest tu także trochę srebra i wapna. Żelazo przerabia się w hutach, a wyroby wysyła się do różnych krajów. Tylko soli brakuje w tym kraju, pomimo, iż tyle trudu zadano sobie, aby i ją wynaleźć; sól sprowadza się z kopalń wielickich, a sprzedaje jej jest zastrzeżona rządowi, który ją sprzedaje po oznaczonych cenach.

Szkolnictwo.

Szkolnictwo stoi na bardzo niskim poziomie, a przyczyną tego jest, podobnie reszta, jak i w innych prowincjach państwa, bardzo się wynagrodzenie nauczycieli. Nauczycieli wiejski pobiera wprawdzie pensję ze skarbu państwa, ale pensja ta wynosi rocznie około dwanaście talarów w pieniądzu i około sześciu korców różnego zboża, jako deputat; pozmtem każdy rolnik, bez względu na to, czy posyła dziecko do szkoły czy nie, obowiązany jest dać mu rocznie ośm dobrych grochów w pieniądzu i dwa korce zboża. Ponieważ z takich dochodów nie można się utrzymać, zwłaszcza z rodziną, przeto każdy z nauczycieli szuka pobocznego zajęcia; zwykle spełnia on funkcje pisarza, albo też wykonuje jakiegoś rzemiosło (!!), podczas gdy w szkole zastępuje go jego żona, a ta przeważnie niema żadnych kwalifikacji do nauczania.

Taki, niezwykle interesujący, ale zarazem ponury — jak n. p. odnośnie do stanu szkolnictwa na Śląsku i położenia materialnego nauczycielstwa, oraz ówczesnego jego poziomu umysłowego, obraz daje niemiecki podróżnik, który odwiedził Śląsk Górny przed 137 laty. Po cieszącym się jest jeno to, że słyszał on wedle mowy polską i stwierdzał gorące przywiązanie ludu do mowy i wiary ojców — do tych dwóch skarbnic, które pokolenia przekazywały jako bezcenne dziedzictwo dalszym pokoleniom, a które w ostatecznym procesie dziejowym, nie cały, wprawdzie, ale znaczny kawał przestarzałej piastowskiej ziemi wrócił „na Ojczyznę łonę”.

Wiadomości bieżące.

Czwartek

17

października

Dziś: Małgorzaty
i Wikł.
Jutro: Łukasza ów.
Wschód słońca: 6.08
Zachód słońca: 6.50.

(-) Wyjazd P. Wojewody.

P. Wojewoda Śląski, dr. Michał Grażyński, w dniu wczorajszym wyjechał do Zakopanego, gdzie zabawi dwa dni. W sobotę 19 bm. P. Wojewoda wyjedzie do Nowego Sącza, gdzie weźmie udział w uroczystości przeniesienia trumny ze zwłokami śp. Ministra Bronisława Pierackiego z tymczasowego grobowca do mauzoleum. Zastępuje P. Wojewodę w urzędowaniu podczas jego nieobecności P. Wicewojewoda dr. Tadeusz Saloni.

(-) Wyłosowane książeczki P. K. O.

15 bm. odbyło się w Centrali PKO w Warszawie 38 z rzędu losowanie książeczek na premijowane wkłady oszczędnościowe Serii I. Po 1000 otrzymała właściciele następujących książeczek: 1114, 1187, 1455, 2778, 3949, 6170, 6764, 10205, 12791, 15090, 15452, 20167, 22812, 26343, 29770, 347997, 38883, 41608, 42706, 45166, 45431, 46166. Wylosowane dawniej a niepodjęcie książeczki premijowane Nr. 55754, 51816, 42679, Serii I-lej.

(-) Samoloty P. L. L. „LOT”.

w ciągu bieżącej jesieni i zimy będą kursowały codziennie, nie wyłączając niedziel i świąt, między Warszawą a Gdynią, Gdańskiem, Katowicami, Krakowem, Lwowem, Poznaniem, Włocławkiem i Berlinem, a raz w tygodniu na linię Lwów — Czerniowce, Bukareszt — Sofia — Saloniki. Od 16 listopada br. do 15 lutego 1936, będzie wstrzymany ruch jedynie na linii Warszawa — Gdańsk — Gdynia i Warszawa — Wilno.

(-) Katol. Stow. Młodz. Żeńsk. Oddział w Zakętu

obchodziło w niedzielę uroczystość poświęcenia sztandaru. Przedpołudniem udano się do kościoła parafialnego, gdzie ks. Franciszek Musiałik poświęcił sztandar.

(-) Nowy przejaw inicjatywy społecznej „Wspólnoty Interesów”.

Na terenie Koncernu Wspólnoty Interesów powstanie Kasa Oszczędnościowa - Pożyczkowa Urzędników W. I. Podniesienie gospodarcze członków oraz krzewienie wśród nich idei oszczędności przez zachęcenie do składania oszczędności i udzielanie pożyczek na dogodnych warunkach — oto cel tej nowej placówki.

Akcja powyższa objęła urzędników zatrudnionych na wszystkich zakładach pracy W. I., jak również w przedsiębiorstwach siostrzanych. Znajduje ona żywcie poparcie ze strony Nadzoru Sądowego W. I., szczególnie p. Dyrektora E. Hupertę, Objętej przy Zarządzie Centralnym w Katowicach odbyło się zebranie informacyjne, na którym zostały przedstawione cele i zadania jak również statut Kasy Oszczędnościowo-Pożyczkowej. Zebranie kasy odbędzie się 27 bm. w sali T.C.L. przy ul. Francuskiej. Będzie ono połączone z tegorocznym Świętem Spółdzielczości.

Żyjemy w okresie niesłychanie ciekawym — świat nakołał nas wygląda jak w kalejdoskopie, obrazy i zjawiska zmieniają się z godziny na godzinę. Tam rewolucja lub wojna, tu zmiana rządu, tam państwo wprowadza ograniczenia dewizowe, inne państwo zbroi się, zjawiska gospodarcze przewijają się koło nas z zawrotną szybkością. Wśród tego tempa i jeszcze raz tempo. Wszystko się dzieje za wolno, wiadomości wszelkie dochodzą nas zwykle kilkanaście godzin później. Dzięki radiu możemy je otrzymać przedziwnie — Radio informuje nas o wszystkim. Dzięki radiu nie zostajemy w tyle. Na głuchej prowincji aparat radiowy z tak powszechnie znaną baterią anodową CENTRA informuje szybko i sprawnie o wszystkim. (-)

(-) Wyjaśnienie.

W poniedziałkowym numerze „Polski Zachodni” zamieściliśmy notatkę kronikarską p. t. „Pijany szofer przejechał śmiertelnie kobietę”, przyczem sprawcą wypadku miał być szofer samochodu Browaru Książęcego w Tychach. Wypadek ten miał miejsce na ulicy Nowowiejskiej w Zgódzie.

Jak się dowiadujemy, nie chodzi w tym wypadku o samochód Tyskiego Browaru Książęcego, lecz o samochód prywatny prowadzony przez jednego z pracowników poza zajęciami służbowymi.

(-) Koni przyniósł rowerzystę.

We wtorek popołudniu 50-letni Michał Stefan z Brzozowic, jadąc na ul. Mickiewicza w Katowicach parokrotną furmanką, spowodował szybkie i nieostrożne jazdy, najeżdżał na rowerzystę Stanisława Szczępaniaka z Michałkowic. Jeden z koni wskutek zderzenia, wyrzucił się przyniósł swym ciężarem Szczępaniaka, który doznał ogólnych obrażeń ciała. Okaleczonemu udzielił pierwszej pomocy lekarskiej dr. Steintz z Katowic. Przeciw Michałkowi sporządzono dopięsienie, za przekroczenie przepisów drogowych.

Ubezpieczenie to przezorność!

TOWARZYSTWA UBEZPIECZEŃ

„PRZEZORNOŚĆ” i „PRUDENTIAL”

UBEZPIECZENIA:

na życie, od ognia, kradzieży, nieszczęśliwych wypadków, odpowiedzialności cywilnej, transportów.

Warszawa, plac Napoleona 9

Oddział w Katowicach, ulica Marsz. Piłsudskiego 25.

W kręgu skandalicznej afery mięsnej

Machinacje, uszustwa i nadużycia. — Jak to było z Pożyczką Narodową

Prasa warszawska w dalszym ciągu bacznie obserwuje stały rozwój skandalicznej afery mięsnej, sięgającej, jak wiadomo na Śląsk w związku z działalnością dyrektora targowicy w Mysławicach Kazonia. Otu garść dalszych szczegółów z terenu warszawskiego:

Dochodzenia prowadzone przez władze prokuratorskie, w sprawie afery mięsnej na rynku warszawskim, dały niezbitte dowody szkodliwego współzdziałania Zrzeszenia Kupców Polskich Handlujących Trzodą, z

targowcami mięsnymi w Mysławicach i Sosnowcu.

Już w początkowej fazie śledztwa wykazano, iż manipulacje i dochody tych organizacji kupieckich, obciążają gładmiernie rynku mięsne, a szereg nadużyć doprowadził do aresztowań tak w Warszawie jak i na Śląsku. Obecnie wychodzą na jaw nowe szczegóły. Mianowicie okazuje się, że Zrzeszenie Kupców Handl. Trzoda miało nietykłą łączność z targowicą w Mysławicach, ale, że było istotnym udziałowcem

targownicy i że z tego tytułu pobierało procent obrotu brutto. Były to kolosalne sumy, które co najciekawsze, nie wpływały do kasy warszawskiego Zrzeszenia. Na ostatni okres wykryto zaległość sięgającą 60 tys. zł. Badany w tej sprawie uwieczniony w początkach dochodzenia prezes Zrzeszenia Włodarski, nie umie wyjaśnić tych nadoborów, mimo, iż kontrola tych wpływów była wyłącznie jego zadaniem.

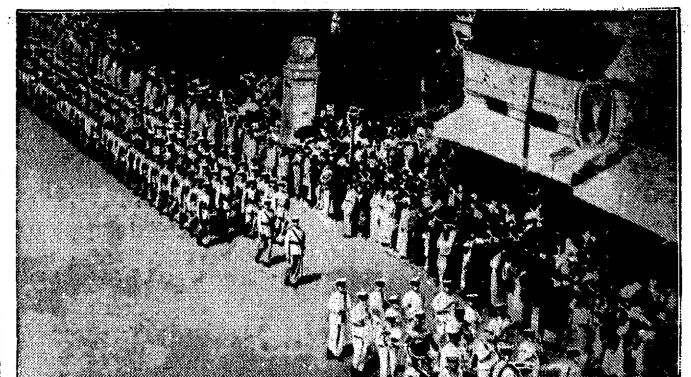
Po ujawnieniu tych faktów, śledztwo przeniesiono na teren targownicy w Mysławicach. Po sprawdzeniu ksiąg handlowych, aresztowano jak wiadomo, głównego buchaltera targownicy mysławickiej, Bolesława Langera, który miał bezpośredni kontakt z warszawskim Zrzeszeniem kupców handlujących trzodą i prezesem Włodarskim.

Śledztwo prowadzone w Zrzeszeniu Kupców wykryło jeszcze jedno z długich i sty nadużyć p. Włodarskiego. Mianowicie stwierdzono, iż Zrzeszenie tak w Warszawie jak i na Śląsku z racji subskrybowania Pożyczki Narodowej na sumę 50 tys. zł do każdego rachunku wystawionego do stawcom trzody doliczało po 50 gr. i po jednym złotym, rzekomo na pokrycie Pożyczki. Z tych dochodów na ręce pomysłów subskrybentów wpłynęło ponad 20 tys. złotych. Pieniądze te oczywiście zostały roztrwonione, bądź utonęły w chaosie skandalicznej gospodarki Zrzeszenia.

Uroczystość pobrania ziemi z lotniska w Katowicach na Kopiec Marszałka Piłsudskiego

Uroczystość ta odbędzie się w niedzielę 20 bm. o godz. 11-tej. Stanowi ona fragment uroczystości pobrania ziemi ze wszystkich lotnisk Polski, wybudowanych przez L. O. P. P.

Ziemia ta zostanie przewieziona samolotami do Krakowa, gdzie nastąpi złożenie jej na kopcu. Start samolotu z Katowic nastąpi bezpośrednio po uroczystości.

W Aleksandrii, gdzie ostatnio wylądowało 20.000 angielskich marynarzy, odbyła się wspaniała parada angielskich wojsk przed wysokim komisarzem Sir Miles Lampsonem i egipskim premierem Ressim Paszą.

Praktyka uczniów Miejskiej Szkoły Handlowej na targach jesiennych

Katowice, 17. 10. Na tegorocznych Targach Jesiennych w Katowicach, zauważyliśmy przy obsłudze stoisk uczniowie i uczniowie Miejskiej Szkoły Handlowej w Katowicach. Z uznaniem podkreślić należy, że władza szkolna kładzie nacisk na praktyczne szkolenie młodzieży w handlu, celem przygotowania nowych kadr wszechstronnie wykształconych pracowników handlowych.

Bezpośrednie zetknięcie się ucznia z klientem ma wybitne znaczenie dla zastosowania wiadomości teoretycznych w praktyce. Jak wynika z ocen poszczególnych właścicieli stoisk oraz z obserwacji publiczności, młodzież Szkoły Handlowej wykazywała się ze swych obowiązków znakomicie, spełniając je sumiennie i gorliwie. Tego rodzaju praktyki mają dla młodzieży duże znaczenie wychowawcze, oraz dają

jej wiele korzyści praktycznych, bowiem tylko bezpośrednie zetknięcie się z trudnościami życiowymi może dać odpowiednie przygotowanie przyszłym kandydatom do trudnego zawodu kupieckiego.

Podkreślić należy dużą inicjatywę i wysiłki dyrekcji i członków grona nauczycielskiego Miejskiej Szkoły Handlowej w Katowicach, starających się systematycznie utrzymywać kontakt z życiem gospodarczym przez umieszczenie młodzieży na praktykach sklepowych oraz odwiedzanie przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych.

Pozatem należy podkreślić obywatelskie stanowisko dyrekcji Śląskiego Towarzystwa Wstępu i Propagandy, która, doceniając praktyczne szkolenie młodzieży Szkoły Handlowej do zawodu, okazała dużo życzliwości i poparcia.

(-) Nowy Numer „Śl. Wiadomości Statystycznych”.

Wyszedł z druku zeszyt 9 „Śląskich Wiadomości Statystycznych” wydawnictwa Śląskiego Biura Statystycznego przy Śląskiej Radzie Wojewódzkiej w Katowicach.

Zeszyt ten zawiera ostatnie wiadomości i

czkowe, dotyczące stosunków zdrowotności, bezpieczeństwa publicznego, produkcji górniczo-hutniczej, komunikacji, stanu i ruchu wkładów w Komunalnych Kasach oszczędności pracy, finansów Skarbu Śląskiego, akcji zatrudnienia i pomocy dla bezrobotnych i ubezpieczeń społecznych w Województwie Śląskimi.

WIELOKROTNE STWIERDZONO DZIAŁANIE

skutecznej SOLI MORSZYSKIEJ lub WODY GORZKIEJ MORSZYSKIEJ w schorzeniach organów trawiennych, wzdęcia i przy zmianie materii. Żądajcie w aptekach i sklepach aptecznych.

Z Mysławic

(M) O garnizon w mieście.

Jak się dowiadujemy, starania o ulokowanie garnizonu w Mysławicach są na dobrej drodze. Jednak kredytów na budowę baraków z Funduszu Pracy, Magistrat nie otrzyma.

(M) Komisja lustracyjna.

W dniu wczorajszym na ul. Katowickiej Komisja Lustracyjna - sanitarna przeprowadza badania stanu ulicy i wewnętrznej wyglądu domów. Komisja stwierdziła dodatni stan czystości tej dzielnicy.

(M) Włamanie.

Nocy wczorajszej, zakradli się nieznani sora wcy do mieszkania Hellich Lucji przy ul. Paradowej 8 skąd skradli ubrania, bieliznę i inne wartościowe rzeczy, wartości 700 zł.

Z Chorzowa

(-) Wyłosowane książeczki KKO, m. Chorzowa.

15 bm. miesięcznym zwycięzcom odbyło się w Kom. Kasie Oszczędnościowej miasta Chorzowa losowanie 10 premii oszczędnościowych po 100 zł na książeczki zaopatrzone następującymi numerami: 4770, 8443, 8446, 8707, 9303, 9936, 12239, 113331, 16.608, 16730, następnie losowanie odbędzie się 15 listopada br.

(-) Uroczystość Podolickiej Rezerwy w Chorzowie.

W niedzielę 20 bm. odbędzie się w Chorzowie 1. uroczystość zakończenia Tygodnia Podolickiej Rezerwy, która obejmuje nabożeństwo o godz. 12 w kościele św. Antoniego, pochód przez miasto na Rynek, gdzie nastąpi złożenie wieńca na głycie nieznanego żołnierza a następnie defilada. O godz. 15 odbędzie się w stali hotelu Dworcowego uroczyste zebranie na którym zostaną wydane nagrody zwycięzcom zawodów sportowych.

(-) Impreza „Sokoła” w Chorzowie III.

W niedzielę 20 bm. urządzi „Sokół” w sali Katol. Domu Związkowego p. Kaczmarekowskiego tradycyjny Wieczerz Kościuszkowski, Początek o godz. 18.

Izba Przemysłowo-Handlowa

rozszerza zakres zainteresowania.

Katowice, 17. 10. Celem nawiązania bezpośredniego kontaktu ze sferami przemysłowo-handlowymi swego okręgu wydelegowała Izba Przemysłowo-Handlowa w Katowicach kierownika referatu p. mgr. J. Godlewskiego do Tarnowskich Gór w dniu 14 bm.

P. mgr. Godlewski odbył konferencję z Polskim Związkiem Towarzystw Kupieckich, Sto-

warzyszeniem Kupców, Związkiem Samodzielnych Kupców Z. z. w czasie konferencji omówiony został szereg spraw z dziedziny skarbowości, prawa przemysłowego, ponadto sprawa handlu domokręznego, cenzusu w handlu. Konferencje powyższe ponownie potwierdziły, że wprowadzenie t. zw. dni urzędowania w okrodkach prowincjonalnych jest wysoce celowe i daje pierwszorzędne wyniki.

Czerwony Krzyż przyjmuje składki dla ofiar wojny w Abisynji

Warszawa, 17. 10. Wobec licznych żądań, Zarząd Główny Polskiego Czerwonego Krzyża donosi, że przyjmuje na rzecz ofiar wojny włosko - abisynijskiej składki i dary, które odda do dyspozycji Między narodowego Komitetu Czerwonych Krzyży w Genewie. Składki pieniężne należy wpłacać na konto P. K. O. 10 540 zamierzając na odcinku, że jest to datek na rzecz ofiar wojny. Ofiary

w naturze w postaci zdanych do użytku materiałów sanitarnych winny być uprzednio zadeklarowane w miejscowym oddziale P. C. K. z podaniem ich ilości i jakości. Ofiary te przesyłane być mogą dopiero po uzyskaniu zgody P. C. K. Zarząd Główny P. C. K. stwierdza, że nikogo nie upoważnił do przeprowadzania zbiorów i d. na cel powyższy podany pod egidą Polskiego Czerwonego Krzyża.

Popularna para humorystów wiedeńskich, europejskiej sławy

Hermann Leopoldi, Betja Milskaja

wystąpił z trykającym humorem szlagierowym repertuarem przy akompaniamencie własnym na 2 fortepianach w czwartek 17 i piątek 18 bm w

RESTAURACJI HOTELU MONOPOL, Katowice

B. naczelnik i kasjer gminy Knurów pod zarzutem sprzeniewierzenia pieniędzy gminnych

Rybnik, 17. 10. Na wokandzie wydziału zamieszczonego Sądu Okręgowego w Rybniku znalazła się w ub. wtorek sprawa b. kasjera gminy Knurów Alfonsa Powieckiego oraz b. naczelnika tej gminy — Wiktora Mrózka. Powieckiemu akt oskarżenia zarzucał, że w czasie swego urzędowania od października 1928 do stycznia 1934 r. jako kasjer gminy Knurów sprzeniewierzył na szkodę gminy 1 000 zł, która to kwota przeznaczona była jako fundusz dla najbardziej potrzebujących. Ponadto sprzeniewierzył majątki drobne, które wydawał, że jako tytuł do różnych opłat na łączną sumę około 980 zł, oraz 9 000 zł, które przekazane zostały do kasy gminnej z s. a. stwa rybnickiego dla miejscowych bezrobotnych. Malwersacyi tych dopuszczał się Powiecki w ten sposób, że wygotowywał fikcyjne listy najbardziej potrzebujących gminy Knurów, którym rzekomo wypłacał pieniądze, fałszując podpisy na liście.

Oskarżonemu Mrózkowi akt oskarżenia zarzucał, że jako zwierzchnik Powieckiego, należycie go nie dopilnował i nie kontrolował, przez co dopuścił do tak wielkich nadużyć, mimo, że urzędnicy gminni zwracali uwagę Mrózkowi,

jako naczelnikowi gminy, że gospodarka Powieckiego w kasie im się nie podoba. Z tego zachowania się b. naczelnika Mrózka należało wnioskować, że był on cichym współwinikiem Powieckiego. Oskarżony Powiecki, jak należało przypuszczać, nie przyznał się do winy, twierdząc, że pieniądze, których brak w kasie stwierdziła Komisja rewizyjna, wydawał na różne zwiazki w formie dotacji oraz udziału politycznym urzędnikom gminnym.

B. naczelnik gminy Mrózek bronił się tem, że nie widział o malwersacjach współoskarżonego, przyczem zaznaczył, że lekko kontrolował księgę kasową, znajdował je w porządku. Po przesłuchaniu świadków dowodowych, rekrutujących się przeważnie spośród urzędników gminy Knurów, sąd postanowił rozprawy odróczyć do 29 października r. b. celem wezwania na rozprawę dalszych świadków. Ponadto sąd postanowił zbadać dokładnie sprawę, czy Powiecki rzeczywiście udzielał pożyczek urzędnikom gminnym oraz czy udzielał zapomóg zwiazkom, jak to twierdził na rozprawie.

Rozprawa ta budzi ogromne zaciekawienie wśród mieszkańców Knurowa, o czym świadczyła szczerze wypełniona galeria.

Z Świętochłowickiego

(S) Na terenie Rudy od 2 — 9 bm, akcja Komitetu „Tygodnia Szkoły Powieścielnej” dała pozytywne rezultaty, bowiem prócz dochodów, które przyniosły listy składkowe, rozsprzedaż znaczków, żetów i wywieszek, zbiórka uliczna i występy, Izdziedzenia akademii, zyskało miejsce, Kolo „Tow. Popierania Budowy Publ. Szkół Powsz.” (trzech dożywnych członków, a to 1) Zarz. Rudzki (Uwar Węglowego, 2) Zarz. Omny Ruda, 3) ZZZ, Pracown. Umysłowych, i wielu członków zwyczajnych.

(S) Pokaz ataku przeciwegazowego. Kolo LOPP w Świętochłowicach urządziło 20 bm, o godz. 13 na targowisku pokaz ataku przeciwegazowego — gazowego, w którym brał udział wyszkolone drużyny oddziałów i sanitarno — ratownicze, oraz drużyny oddziałów kopalni „Niemy”. Huty Falwy i Huty Zgoda, Czerwony Krzyż, Straż Pożarna, Związek Rezerwistów, Związek Strzelecki i in. Po ataku przedstawienie i defilada. Następnie koncert i zabawa.

Z Pszczyńskiego

(P) Bezrobotni! Kontrola miesięczna dla bezrobotnych przynależnych do KUPP, Pszczyzna, odbędzie się w gmachu KUPP w Pszczyźnie, ul. Głowackiego 4, dla gmin: Kobielice, Radostowice, Czarków, Poręba, Piasek, Łąka, Goczałkowice, Rudzka, Starawie, Studzienice, Janowice, Cwiklice, Kobiór, Pszczyzna — miasto 22 bm, od 8 do 12-jej.

Dla gmin: Zawadzka, Miedźna, Wola, Góra, Frydek, Gliwice, Orzawa, Międzyrzecze w 23 bm, od 10 do 11 w lokalu p. Szarona w Miedźnej. Dla gmin: Rudziczka, Suszec, Kryry, Międzyrzecze, Wisła — Wielka 24 bm, od 10 do 11 w lokalu p. Świerkotowej w Kryrach. Do kontroli miesięcznej zjawić się winni wszyscy bezrobotni bez względu na to, czy pobierają wsparcie czy nie. Winni niestawienia się narażać się mogą na utratę praw do wsparcia, zapośredniczenia itp.

Z Rybnickiego

(R) Wywiedówka w Gimnazjum Państw. w Rybniku odbędzie się w niedzielę 20 bm, o godz. 9 rano. Po wywiedówce zebranie Rady Rodzicielskiej.

Dnia 15 października 1935 r. odszedł od nas najlepszy i nieodżałowany Kolega i Przełożony

Śp. Kamil Gebhardt

Wicedyrektor Policji w Katowicach

w 55 roku życia.

Pamięć o Nim pozostanie na zawsze u nas.

Koledzy i Urzędnicy Starostwa i Dyrekcji Policji w Katowicach.

Dramatyczny pościg za napastnikiem

We wtorek około północy, na szosie prowadzącej z Mysłowic do Modrzejowa, spotkali się nieoczekiwanie dwaj wrogowie: Tomasz Stolarz i Roman Zarski. W ciemnościach nocy wywiązała się bójka, w czasie której Stolarz pchnął przeciwnika nożem w ramię, poczem rzucił się do ucieczki. Zarski, jakkolwiek ranny, puścił się w pogoń za uciekającym Stolarzem, chcąc go

za wszelką cenę doścignąć. Biegi, znacząc drogę krwią, płynącą obficie z rany. W takich warunkach pościg nie mógł się udać; w pewnej chwili Zarski zatrzymał się nagle, zachwiał się i runął na drogę. Stracił przytomność spowodowaną znacznym upływem krwi. Znaleźli go przechodnie i odstawili do szpitala karetką pogotowia. Przeciwnik Stolarzowi wdrożono dochodzenia.

(R) Podpalenie z zemsty.

Onegdaj wybuchł pożar w stodole rolnika Dzierżęni Antoniego zam. w Markłowicach Dolnych; stodoła spaliła się doszczętnie wraz z tegorocznymi żniwami i narzędziami rolniczymi. Powstała szkoda sięga sumy 4000 zł. Istnieje podejrzenie, że pożar wybuchł wskutek podpalenia z zemsty.

PIERWSZY OROŚNIK. — Kiedy powstał pierwszy ośrodek? — W roku gdy Adam stracił jedno serce.

(R) Z okazji „Dnia Lotniczego”

odbyła się w Chwałowicach, akademii poświęconej pamięci bohaterów lotnictwa. Wzięli i Wigury przy udziale wszystkich miejscowych związków i bardzo licznie zebranej publiczności. Na program złożony się deklaracje, występy chóru „Młoda” i referaty: p. asosa, Franka z Rybnika i kier. szkoły p. Kumora. Zebrani obywateli Chwałowic protestując przeciwko barbarzyństwu zgnębieniu przez Czechów naszych Rodaków na Śląsku założyli uchwalili rezolucję protestacyjną.

Kronika żałobna

Ś. p. Kamil Gebhardt.

Dnia 15 bm. zmarł ś. p. Kamil Gebhardt, wicedyrektor policji w Katowicach. Ś. p. Gebhardt urodził się w r. 1879 w województwie krakowskim. Po ukończeniu studiów prawniczych na Uniwersytecie Jagiellońskim, poświęcił się służbie administracyjnej, piastując w ciągu 30 prawie lat szereg poważnych stanowisk. W roku 1923 powołany do służby w województwie śląskim, po krótkim pobycie w Urzędzie Wojewódzkim objął w roku 1924 stanowisko wicedyrektora policji w Katowicach, na którym pozostawał do chwili zgony. Na tem stanowisku zwłaszcza dał się poznać nie tylko jako wybitny urzędnik administracyjny, ale dzięki niezwykłemu zaletom charakteru, wrodzonej uprzejmości i umiejętności obcowania z ludnością, pozyskał sobie ogólną sympatię i powołanie tak wśród kolegów i podwładnych Mu pracowników, jak też i w szerokich kręgach społeczeństwa.

Cześć Jego pamięci!

Zgon powstańca.

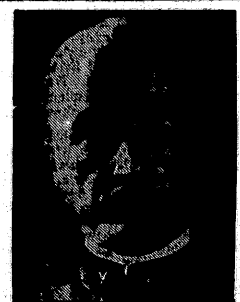
14 bm, zmarł po dłuższej chorobie znany obywatel gminy Orzegów ś. p. Piotr Dziugajczyk. Zmarły przeżył całe swoje życie netykło je sam spełniał obowiązki swoje jako gorliwy Polak, ale ponadto przykładał swoim życiem i ofiarnością dla Polski, pociągając do służby dla Ojczyzny naszel wszystkich z którymi się stykał. Zwalczając na terenie Pol. Zw. Zachodniego i Zw. Powstańców Śl. była praca Zmarłego nieoceniona. — Cześć Jego Pamięci!

Zgon wybitnego działacza stanu średniego.

We wtorek 15 bm, zmarł po dłuższej chorobie w 59 roku życia właściciel mieszczącego się przy ul. Marsz. Piłsudskiego 43a w Katowicach zakładu szklarskiego i składu obrazów ś. p. Szczepan Gm. Zmarły, pochodzący z Poznańskiego, od przeszło 25 lat przebywał w Katowicach, gdzie dzięki zaletom swego charakteru, wybitnym zdolnościom fachowym i wykazywanemu zapożnieniu do pracy na niwie społeczno-narodowej, cieszył się wielkim poważaniem ze strony ogółu, rzemiosła śląskiego, oraz współobywateli i władz.

Brak czynny udział w powstaniach śląskich i pracach plebiscytowych oraz należał od wiele lat do szeregu organizacyj społecznych i zawodowych i położił wybitne zasługi dla rozwoju rzemiosła na Śląsku, a ostatnio jako opiekun polskiej młodzieży rzemieślniczej.

Za swą ofiarną działalnością odznaczony został Dyplomentem Polskiego Komisarza Plebiscytowego, Odznaką Ministra Przemysłu i Handlu za wybitne zasługi w pracy w rzemiosle polskim, a nadto Krzyżem Zasługi, Pogrzeb odbędzie się w piątek 18 bm, o godz. 9 rano z domu żałoby przy ul. Marsz. Piłsudskiego 43a.

Sześć włoskiego szatka generalnego Radaglie, udał się w towarzystwie sekretarza stanu w min. kolonii do Afryki.

U ludzi, cierpiących na tofodok, bliski i zła przemiana materii, stosowanie naturalnej wody karkowej, Francuska Jassa pobudza prawidłową funkcję narządów trawienia i kieruje odżywcze dla organizmu soki do krwioobiegu. Zaś, przez lekarzy.

Z Tarnogórskiego

(T) Z Magistratu. Na posiedzeniu Magistratu uchwalono zgodę na używanie miejskiego kabla Si. Zadaniem Elektrycznym za opłatą uznaniową. Przyjęto do wiadomości zestawienie dochodów i wydatków Przedsiębiorstwa Miejskiego za miesiąc sierpień 1938 r. oraz protokoły rewizyjne Głównego Kasy Miejskiej i Kas Przedsiębiorstwa Miejskiego za wrzesień br. W pięciu wypadkach przejął Magistrat czynsz mieszkalniowy za bezrobotnych i w części wypadkach uregulowano koszty szpitalne. Wyrażono zgodę na sprzedaż parcel budowlanych oraz domu mieszkalnego. Dostawę szupów i krawędzi betonowych na osadę św. Jana powierzone firmie Kucera, zaś Komisie Urbanistycznej uzupełniono dyr. mł. Plestakom, budown. inż. Czerwinski i prof. Małach. Poza tem załatwiono jeszcze kilka spraw mniejszej wagi.

(T) Z Tarnowic Starych. Ubiegłego roku doprowadzono rurociągi wodny z Państwowego Wodociągu „Szyb Staszica” do Tarnowic Starych. Niestety brak gminne funduszy na rozbudowę wodociągu do poszczególnych zabudowań. Może jednak władze nadzorcze dopomogą gminie do rozbudowy wodociągu we wsi. W następnym miesiącu rozpocznie się elektryfikacja gminy przez Si. Zast. Elek. tak, że nie długo obywatela gminy będą korzystać z elektryczności.

(T) Kradzież z włamaniem. Onegdaj w nocy włamali się nieznani sprawcy przez okno w piwnicy do mieszkania Ubra Piotra w Bobrownikach, skąd skradli z strychu na jego szkodę różne przedmioty użytku domowego i różną garderobę. Policji udało się wydobyć sprawców i łup odebrać. Równocześnie stwierdzono, że ci sami złodzieje popełnili kradzież w 5 wypadkach.

Z Lublinieckiego

(L) Pociąg - Wystawa w Lublińcu. 14 bm. zawitał do Lublińca „Pociąg - Wystawa”. Lubliniec był pierwszym miastem (i Śląska, do którego pociąg ten zalechał. W celu powitania na ziemi śląskiej imprezy wystawowej, zawiązał się komitet, w imieniu którego dyr. gimn. p. Tyrant przemówił do kierownictwa wystawy, witając ją na Górnym Śląsku i dziękując za przyjazd. — W imieniu kierownictwa wystawy przemówił p. inż. Stefan Dobrzański. Falanga mieszkańców czekających na otwarcie wystawy obiegła kasę, poczem rozpoczęło się zwiedzanie wystawy. W ciągu dnia zwidziało wystawę 2100 osób.

(L) Barbarzyńska kradzież. W nocy na 11 bm. weszli nieznani dotychczas sprawcy do ogrodu Andrzeja Moja w O. trzęsini gm. Chwałostek, gdzie skradli miód z 9 uli i z 4 uli na szkodę Winc. Malchra. Złodzieje zniszczyli przytem i role zlawy pszczoły wodą przed przystąpieniem do wybierania miodu.

(L) Nie grać na jarmarkach w zakazane gry. Policja przytrzymała podczas targu w Kaletach, Lucjana Sukkiewicz, Winc. Potemski i Jana Bednarczyka z Koziogłowa, dopuszczających się oszustw za pomocą t. zw. „kry w 3 karty”. — która jest niedozwolona.

(L) PN i ład b. pieniędzy. 10 bm. wespół do restauracji Alfreda Newiema w Lublińcu, Karol Wprowca z Droniowiczek, gdzie najadłszy się i napiwszy, zabrał jeszcze 1 butelkę wina. Należności jednak nie zapłacił, oświadczając, że nie ma pieniędzy. Poniemaz uczynił to jak widac z powyższym zgry zamiarem, a ponadto był już kilkakrotnie karany za kradzież, policja aresztowała go i odstawiła do sądu w Lublińcu.

Z Bielskiego

(B) Repertuar kin. Miejskie w Bielsku: „Csterech i pół muskietierów”.

Rialto Bielsko: „Wacuz”.

Apello Bielsko: „Ucieczka”.

(B) Organizowanie żeńskiej drużyny samarytańsko-pozarannej w Bielsku. Ochotnicza Straż Pożarna w Bielsku, przystępując do zorganizowania żeńskiej drużyny samarytańskiej, zwraca się za naszym pośrednictwem z apelem do pań mających zamiłowanie do bezinteresownej pracy społecznej, a zwłaszcza samarytańskiej, by zgłaszały swe adresy do Zarządu Ochotniczej Straży Pożarnej w Bielsku, ul. Grunwaldzka 20. Warunki przyjęcia: ukończony 18 rok życia i ukończenie przynajmniej 7 klas szkoły powszechnej.

(B) Kosztowna zabawa w ciuciubabkę. W dniu 18 bm. w godzinach wieczornych, w restauracji „Eden” w Bielsku zjawił się mistrz malarstwa Piotr Mielko z Bolowie. Zatrudniono tancerki zajął się gościem z prowincji, usadowił go w separecie, czującą trankami. Kiedy Mielko był już dobrze podchmielony, tancerki zaproponowały mu zabawę w ciuciubabkę. Po zabawie spotkało naszego mistrza rozczarowanie. Ubiierając bowiem marynarkę zauważył brak portuła, w którym znajdowała się cała jego gotówka 200 zł. Policja zjadła, że nieustraszeni tancerkami Olga Zdradzińska, lat 21 z Sambara Nowego, oraz Kaluza Gertruda, lat 28 z Nowego Bytomia. Skradziony portfel przesłano pod stołem separetki, jednakże bez skutku.

Perypetie churzuwshiegn „hitlernwica”

Woli wzięcie, niż dalszy pobyt w Niemczech

Gerhard Wypukol z Chorzowa zdezer-tował w r. 1933 z armii polskiej i uciekł do Czechosłowacji; miał on pozatem do od-cierpienia karę 8-miu miesięcy więzienia, co też było jednym z motywów ucieczki.

Z Czechosłowacji przedostał się Wypukol do Austrii, gdzie wziął udział w puczu hi- tlerowskim przeciwko rządowi kanclerza Dollfusa. Po zaprowadzeniu ładu w Au- strii, importowany „hitlerowiec” został

wydalony z granic państwa i osiadł w Niemczech, gdzie wstąpił do S. A. Tu dopiero zaczęło mu się dźiać gorzej. Dys- plina i ciężkie warunki bytowania dały mu się tak we znaki, że zaczął myśleć o pon- wnej zmianie miejsca pobytu. I, rzecz ka- kawa, w wyniku rozmyślań, zdecydował się wrócić do Polski.

W dniu 14 bm. Wypukol przekroczył zieloną granicę w okolicy Łagiewnik i wpadł w ręce Straży Granicznej, która o- dała go w ręce władz. Wypukol stanie na- bawem przed sądem za dezercję i będąc musiał odcierpieć nieprzewidzianą karę ośmiesięcznego więzienia.

Jak więc widać, nawet dwa wyroki sk- zujące stanowią dla Wypukola lepszą per- spektywę niż dalszy pobyt w Niemczech.

Zagadkowa i straszna śmierć młodzieńca

Katowice, 17 października. W dzielnicy Katowic, w Zawodziu wy- darzył się w ub. wtorek popołudniu tragi- czny wypadek śmierci młodego człowieka. Ulicą Krakowską w stronę ul. M. Reja ciągnął do naprawy wóz rzemieślnik, uczeń siodlarski, 18-letni Wilhelm Ledabel z Gi- szowca. Z dotąd niewyjaśnionej przyczy- ny, w sposób najzupełniej zagadkowy wóz

przygniósł młodzieńca do parkanu z taką siłą, że ten stracił przytomność. Natych- miast przewieziony do szpitala miejskiego w Katowicach zmarł po paru minutach, wskutek odniesionych ciężkich obrażeń wewnętrznych.

Policja zarządziła energiczne śledztwo, by ustalić okoliczności i bezpośrednią przy- czynę tragicznego wypadku.

Dziś
w kinie
„Capitol”

Kapryśna
MARIETTA

Z zemsty zapalił zagrodę kochanki

Przed Wydziałem Zamieszkowcom Sądu Okręgowego w Rybniku stanął 15 bm. bezrobotny Karol Czyż z Ruptawy pow. rybnicki. Prokura- tor zarzucał mu zbrodnie podpalenia.

Jak wynika z aktu oskarżenia. Czyż utrzy- mywał przeszło dwa lata stosunki miłosne z wdową Augustyną Piszczakową z Ruptawy, u której mieszkał i otrzymywał wyżywienie. W ostatnich czasach jednak kochanka kochanków poczęła się psuć. Raz doszło do gwałtownej sprzeczki, która zakończyła się wyrzuceniem Czyży za drzwi. Wygnany poprosił o zemstę. W międzyczasie Piszczakowa przeprowadzi- la się do zagrody swojej matki Zuzanny Dyrnowej w Bzlu Dolnym w pow. pszczyńskim. Czyż, nie mając środków do życia, postanowił wrócić do kochanki, z przeprosinami. Piszczak- kowa jednak nie reagowała na prośby Czyży i powtórnie kazała mu opuścić dom.

7 sierpnia rb. sianęła w płomieniach stodoła

Dyrnowej w Bzlu Dolnym i uległa całkowitemu zniszczeniu. Poniemaz koło płonącego obiektu kreślił się Czyż, na niego więc padło odradu polejterenie. Kiedy tembardziel uzasadniono, że- bo sąsiadów Dyrnowej, że puścił jej zagrodę z dymem i w ten sposób zemścił się na swej ko- chance.

Na rozprawie oskarżony Czyż nie przyznał się do winy twierdząc, że krytycznego dnia był pijany, przyczem rasnął pod stodołą, mając pa- pierosa w ustach; następnie prawdopodobnie papieros musiał wypaść z ust na słomę wydo- stającą się szczelinami ze stodoły, wskutek czeg- o nastąpił pożar. — Tymczasem te zbliży za- znania świadków. Stodoła stanęła odrazu w pł- mieniach z wszystkich stron, co mogło być yl- ko wynikiem zbrodnicego podpalenia.

Sąd skazał podpalacza Czyż na 2 lata wię- zienia.

Z Cieszyńskiego

(C) Repertuar kin: Kino Miejskie: „Czerwona Dama”.

Teatr Elektryczny: „Tajemnicza małej Shir- ley”.

(C) Dyżur nocny: pełni od 19 do 26 bm. apteka pod Aniołem.

(C) Z państw. gimnazjum matem.-prz. w Cieszyńcu.

W niedzielę 20 bm. odbędzie się walne ze- branie Komiteta Rodzicielskiego przy tut. Za- kładzie o godz. 9.30 w sali gimnastycznej. O godz. 10-12 zebranie patronatów klasowych. O godz. 10.30 Grono Nauczycielskie będzie udzi- ełało informacji o postępach i zachowaniu się uczniów za ubiegły okres nauki.

Wieści z Olzy

Prowokacje czeskich awanturników.

W ubiegłą niedzielę 7 podstępnych awantur- ników czeskich wargnęło o godz. 11 w nocy do polskiej kawiarni „Polonia” w Cz. Cieszyń- gdzie zachowując się prowokacyjnie, zmusi- li orkiestrę do grania czeskich pieśni. Po wyjściu z kawiarni czeszy awanturnicy poczęli nap- stawać na ulicach polskich przechodniów i w- rezultacie wszczęli bójkę, której kręś polozyl- dopiero policja. Tak wyglądała bezbezpieczeń- stwa publiczne na Śląsku za Olzą „strzeżone” prze- ekspedycje karne żandarmerii i wojska cz- skiego.

Harczer Delong pluje krwią w czeskim więzieniu.

Przebywający w więzieniu czeskim w Mo- rawskiej Ostrawie od dnia 5 sierpnia (a więc już trzeci miesiąc!) byłował polski, harcerz Delong znajdujący się w więzieniu śledczym już trzeci miesiąc, władze czeskie nie wyznaczyły dotych- czas rozprawy sądowej. Te złośliwe szykan- maza spowodować, że Delong, smeczony cze- roba, operacja i obecnie otoczony fatalnymi w- ramkami w więzieniu, zapadnie poważnie na- zdrowiu i może paść ofiarą gruźlicy!

Wypada przy sposobności zaznaczyć, że- jest rzeczą uderzającą, iż więźniowie politycz- ni w Czechosłowacji, którzy opuszczają wię- zienia czeskie, po dłuższym w nich pobycie, za- padają na gruźlicę.

Stróż bezpieczeństwa, czy prowoka- torzy?

Wobec tego, co się dzieje na Śląsku zaol- ańskim trudno sobie wyrobić sąd, pogo sprowa- dzono do tego kraju pulki żandarmerji — dla strzeżenia spokoju publicznego, czy dla wy- walenia niepokoju? Stale otrzymujemy wia- domości o prowokacyjnych, jakich dopuszczają się właśnie czeszy żandarmi, i tak m. in. w Łakach żandarm czeski, Prucha Franciszek, be- dac w nietrzeźwym stanie, prowokował w or- dynarny sposób tamtejszych obywateli róż- ni, wyzywając i grożąc im pod adresem Pol- ski. Dla dokładności podajemy i datę. Działo się to 5 października. Ale nie było to ani pierw- szy, ani zapewne ostatni raz!

Z sali sądowej w Chorzowie

W lutym br. niejaka Maria Dachnowska z Orzegowa, zatrudniona u Maksymiliana Rie- senfelda w Bytomiu w charakterze służącej, skradła chlebową kaszkę żelazną, wraz z 2000 marek niem. Dachnowska oddała kaszkę czekającemu na nią w Bytomiu narzeczonemu Karolowi Hedzie. Ten rozbił kaszkę, wyjmując pieniądze, zaś kaszkę porzucił, poczem przekroczył granicę z Niemiec do Polski i u- krył część rzeczy u matki Dachnowskiej, zaś zagarki oraz większą część pieniędzy zabrał so- bie. Niemiecka policja przytrzymała Dachnow- ską i po przeprowadzeniu dochodzeń odstawiła ją do policji w Chorzowie, gdzie wykryto spraw- dów kradzieży i zdolano odebrać część pienię- dzy i zagarki. W dniu wczorajszym stanęli Dachnowska i Heda przed Sądem Okręgowym w Chorzowie i w wyniku rozprawy zostali ska- zani po 6 mies. więzienia.

Na ławie Sądu Okręgowego zasiadł Jerzy Korytko z Lipin, obwiniony o to, że w marcu 1933 r. oskarżył fałszywie starsz. wywiad. poli- cji Romana Wilma przed Prokuraturą, zarzu- cając mu przemilczenie zbrodni, dokonanej rze- komo przez niejaka Drobikowa. Fakt zarzu- cenia Wilimowi okazał się w świetle przepro- wadzonych dochodzeń myślnym, wobec czego Korytko został pociągnięty do odpowiedzialności karnej. Jak wynika z rozprawy, Korytko obwi- nił policjanta z zemsty i w wyniku rozprawy został skazany na 6 mies. więzienia.

Zadajcie wszędzie chodniki
„**FALALEUM**“
cena 50 groszy za 1 m²

KINO COLOSSEUM CHORZÓW I.

Od czwartku 17 bm. Brygada Helm — Hans Albers —
Lion Deyers — emocjonalny filmie namalności
i przyjaźni p. t.

Złoto

Ogromne arcydzieło nowoczesnej techniki w wersji
niemieckiej.

Drugi film: Król komików **EDDIE KANTOR**,
w swej najlepszej komedii muzycznej p. t.

Noce Egipskie

1. Km. 552/34.

Obwieszczenie o licytacji nieruchomości.

Komornik Sądu Grodzkiego w Żorach,
rewiru I-go Józef Bula, mający kancela-
rię w Żorach, ul. Dworcowa nr. 23, na
podstawie art. 616 i 619 kpc, podaje do
publicznej wiadomości, że dnia 22 listo-
pada 1935 r. o godz. 10 w Sądzie Grodzkim
w Żorach odbędzie się sprzedaż w drodze
publicznej nieruchomości składającej się z
mieszkalnego parterowego, z częściowo
zobudowanym poddaszem, z częścią
umywalki, oraz gruntu o powierzchni —
257 m², a zaplanego w księdze wieczyste-
j Sąd Grodzkiego w Tarn. Górach —
Stare Tarnowskie Wyższe L. 179, położone-
go w Starych Tarnowicach.

Nieruchomość oszacowana została na
sumę zł 8300, cena zaś wywołania wynosi
zł 8225.

Przystępujący do przetargu obowiązują
jest złożyć rekojmie w wysokości złotych
830.

Rekojmie należy złożyć w gotówkę albo
w takich papierach wartościowych, bądź
kałaskach wkladkowych instytucji, w
których wolno umieszczać fundusze majo-
ścielne. Papiery wartościowe przyjęte będą
w wartości trzech czwartych części ceny
gieldowej.

Przy licytacji będą zachowane ustawo-
we warunki licytacyjne, o ile dodatkowym
publicznym obwieszczeniem nie będą podane
do wiadomości warunki odmienne.

Prawa osób trzecich nie będą przeszkadzać
do licytacji i przyzależenia wiadomości na
przez nabywcę bez zastrzeżeń, jeżeli osoby
te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą
dowodu, że wniosły powództwo o zwolnie-
nie nieruchomości lub jej części od egzeku-
cji i że uzyskały postanowienie właści-
wego sądu, nakazujące zawieszenie egzeku-
cji.

W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed
licytacją wolno oglądać nieruchomość w
dni powszednie od godziny 8-jej do 18-jej,
akta zaś postępowania egzekucyjnego mo-
żna przeglądać w Sądzie Grodzkim w Tar-
nowskich Górach, ul. Opolska, sala nr. 64.
Dnia 15 października 1935 r.
(2370) Komornik rewiru II.

11. Km. 2959/33.

Obwieszczenie o licytacji nieruchomości.

Komornik Sądu Grodzkiego w Rybniku,
rewiru II. Wiktoria, mający kancela-
rię w Rybniku przy ul. Piasta nr. 27, na
podstawie art. 616 i 619 kpc, podaje do
publicznej wiadomości, że dnia 19 listopada
1935 r. o godz. 10 dopóki dnia w sali nr. 25
Sądu Grodzkiego w Rybniku odbędzie się
sprzedaż w drodze publicznej nieruchomości
Rybnik-Zamek tom III, wykaz L. 97
stanowiącej własność kupca Jana
Polaka, zam. w Rybniku przy ul. Młyń-
skiej, nieruchomości powyższej stanowi-
dom: owarowy i bura, maszynę, chlew
z mieszkaniami (5 pokoi i kuchnia), sto-
dół, remizy, szopy, mieszkanie dla woź-
niaków, budowni, myślnia, butelki
składnicy, bud-nex biur, wieża chłodzi-
cza, parcie, oparkowania itd. oraz ru-
chomości i urządzenia młynarskiego
o łącznej powierzchni 47,99 m². Kanceli-
biopieczne dla powyższych nieruchomości
przechowane są w Sądzie Grodzkim w
Rybniku.

Nieruchomość oszacowana została na
kwotę 132.208,00 zł, ruchomości i urząd-
zenia młynarskiego (po wyłączeniu z pod-
egzekcji) przez P. d. Okręgowy plus 14 rze-
znych ruchomych — Razem
163.691,00 zł. Cena zaś wywołania wynosi
2/3 części ceny szacunkowej tj. 100.072,00
zł.

Przystępujący do przetargu obowiązują
jest złożyć rekojmie w wysokości zło-
tych 13.260,80 zł.

Rekojmie należy złożyć w gotówkę albo
w takich papierach wartościowych bądź
kałaskach wkladkowych instytucji, w
których wolno umieszczać fundusze majo-
ścielne. Papiery wartościowe przyjęte będą
w wartości trzech czwartych części cen-
y gieldowej.

Przy licytacji będą zachowane ustawo-
we warunki licytacyjne, o ile dodatkowym
publicznym obwieszczeniem nie będą podane
do wiadomości warunki odmienne.

Prawa osób trzecich nie będą przeszkadzać
do licytacji i przyzależenia wiadomości na
przez nabywcę bez zastrzeżeń, jeżeli osoby
te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą
dowodu, że wniosły powództwo o zwolnie-
nie nieruchomości lub jej części od egzeku-
cji i że uzyskały postanowienie właści-
wego sądu, nakazujące zawieszenie egzeku-
cji.

W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed
licytacją wolno oglądać nieruchomość w
dni powszednie od godziny 8-jej do 18-jej,
akta zaś postępowania egzekucyjnego mo-
żna przeglądać w Sądzie Grodzkim w
Rybniku.
(2368)

A. Rybnik, dnia 14 października 1935 r.
WOLNIK WIKTOR
Komornik Sądu Grodzkiego
w Rybniku, rewiru II.

Pensjonat

„ŚLAZACZKA” WISŁA

Uwaga!

Ogłoszenia drobne przyj-
muje się do godz. 17-tej,
zaś ogłoszenia szpaltowe
do godz. 17,30 dnia po-
przedzającego terminu
ukazania się.
Dział Ogłoszeń.

11. Km. 2130/34.

Obwieszczenie o licytacji

Ogłaszam, że w piątek, dnia 18 paź-
dziernika 1935 r. o godz. 11-tej sprzedam
publicznie w Siemianowicach przy ulicy
Bytomskiej nr. 15, następujące ruchomo-
ści:

1 kredens orzechowy w jadalni, 1 ra-
djoaparat do sieci kompl. z głośnikami,
oszacowane na łączną sumę 550 zł.

Następnie w przedziale przy ul. Wiejs-
kiej nr. 10 o godz. 11,30 sprzedam nastę-
pujące ruchomości:

1 maszynę do szycia marki „Singer”,
pół siemionka zboża niewymyślnego
(około 10 funtów) o około 50 cetr. ży-
ta i przynależności słomy i wiele innych
rzeczy gospodarstwa domowego, osza-
cowane na łączną sumę 1.580 zł.

Oraz w Bagdowie tegoż dnia o godzi-
nie 14-tej w podwórzu Zarządu Gminy:
1 autobus marki „Ford” 61, 9551, osza-
cowany na łączną sumę 1.000 zł.

Ruchomości powyższe oglądać można
świeżo godz. przed rozpoczęciem licytacji.

Komornik Sądu Grodzkiego
w Katowicach, rewiru V.

11. Km. 847/35.

Obwieszczenie o licytacji

Komornik Sądu Grodzkiego w Tarnow-
skich Górach, rewiru II. Kazimierz Zubr,
mający kancelarię w Tarn. Górach, ulica
Sobieskiego nr. 4, na podstawie art. 602
kpc podaje do publicznej wiadomości, że
dnia 22 października 1935 r. o godz. 10-tej
w Tarn. Górach, Osada 5w, Jana nr. 12,
odbędzie się licytacja nieruchomości,
należących do Pawła i Marii Zyzików,
składających się z:

1 pldy tasnowe, 1 wiertarki z moto-
rą (kompl.) i 1 tokarki, oszacowa-
nych na łączną sumę 3.900 zł.

Ruchomości można oglądać w dniu li-
cytacji w miejscu i czasie wyżej ozna-
czonym
(2369)

Dnia 9 października 1935 r.
Komornik rewiru II.

LICYTACJA.

Urząd Skarbowy w Wielkich Haj-
dukach ogłasza sprzedaż licytacyjną
następujących przedmiotów:

W Brozicach Śl., dnia 22 paździer-
nika r. o godz. 11 przy ul. 3 Maja 44:
2 wozy rzemieślnicze, 2 maszyny rzę-
dnicze z motorem, konie, wacie, samie;
o godzinie 12 przy ul. 3 Maja nr. 50:
biurko, szafki, toalete, fotele, stoł. le-
żankę i 2 stoliki nocne;

o godz. 13,30 przy ul. 3 Maja nr. 79:
kompletne urządzenie restauracyjne.

Urząd Skarbowy Wielkie Hajduki.

Dziś i Jutro

można jeszcze nabyć los 1-ej klasy 34-jej Loterii Państwowej
w szczęśliwej kolekturze

ŚLĄSKI ZWIĄZEK KREDYTOWY

KATOWICE, ul. Dworcowa 9

Oddz. CHORZÓW I, ul. Pocztowa 2

Główna wygrana **zł 1.000.000.**

2250

Km. 801 i 809/35.

Obwieszczenie o licytacji.

Komornik Sądu Grodzkiego w Rzeszowie,
Jan Jaszowski obwieszcza, że w dniu
21 października 1935 odbędzie się w Gór-
nych Białych nr. 1 o godz. 10 pierwsza
licytacja następujących ruchomości:
2000 kg. owa, 2000 kg. jęczmienia, 2
czarne powozy, brzożek, 2 krowy, bu-
haja, 3 świnie, bierzka, zegar, miedkar-
ka, kierał, 12 sztuć, oszacowanych na
łączną kwotę 2.888 zł.

W dniu 28 października o godz. 13,30
w Wiśle Nr. 782 następujące ruchomości:
5 obrazów, wazy, 14 par rękaw, 2 zegar-
ów, palatopu, radia, lustra, biurka,
garantur klubowego, otomany, maszyn-
ny do szycia, bufetu, dywanu, pszych,
serwisu (palapca), szafy, lustra, 2 fo-
teli, stółka, naczynia słotowych, 10 gar-
niturów białych na 1000, 15 kółder,
20 pudełek, oszacowanych na kwotę
2.413 zł.
(2387)

Ruchomości powyższe można oglądać w
dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej
oznaczonym.

JAN JASZOWSKI

Komornik Sądu Grodzkiego
w Rzeszowie.

Tysięczne

resze codziennie z wielkim za-
interesowaniem czytają drobne
ogłoszenia w największym i naj-
skuteczniejszym organie ogłosze-
niowym: Ilustrowanym Dzienniku
Śląskim

„Polsce Zachodniej”

Ogłaszajcie się
w „Polsce Zachodniej”

WOLNE POSADY

Dwie sprzedawczki kwalifikowane
mogą się zaraz zgłosić Rüdcker Zyg-
munt. Katowice, Kościuszki 28.

POSAD POCZUKUJĄ

Bezrobotny powstaniec poszukuje pa-
sade za stróża domowego, wraz z za-
mianą mieszkania 1-pokojowego. Zgł.
do P. Z. pod „5473”. (2384)

KUPNA

Prasę hydrauliczną

600x600 cm, 150 atm. ciśnienia poszu-
kuje się. Oferty: Skrzynka poczt. 181
Katowice.

SPRZEDAŻ

Ryby

smakują teraz najlepiej i są najtańsze za-
żywe szczupaki, karpie, liny i świeży
dorsz „oleca Donker, Handel ryb,
Chorzów I. — Specjalność: Dziennie
świeżo pieczone karpie.

MIESZKANIA

3 pokoje, kuchnia, komiort w maime
nawchmias. Oferty do Pol. Zachodni,
pod „5475”.

Willi nowoczesna Katowice-Brynów
z pięknym ogrodem i garażem do wy-
należenia. Zgłosz. do P. Z. pod „Willi”.

LOKALE

Lokal sklepowy duży do wynajęcia.
Wiadomość Mikołowska 15a, II p.

ROZNE

Krzywdę wyrządzoną p. Tiemanowi
25 sierpnia rb. cofam i przepraszam.
Świdzki, (2408)

Obelga rzucana na Marię Lipińską
z Czerwionki odwołuję i przepraszam
W. Kania

Bleriego urzędnika, biuralistę, bilan-
sistę, korespondenta znajdziesz za po-
średnictwem „Bratniej Pomocy” Sto-
warzystwa Studentek i Studentów
Uniwersytetu Poznańskiego, tel. nr.
39-46, Poznań, Al. Marsz. Piłsudskie-
go 7.

Książkowy ze znajomością języków
obcych, biegły korespondent poszu-
kuje posady biurowej. Łaskawe oferty
do Admin. Pol. Zachodniej pod „L.
C.”. (2381)

Bądź nowoczesnym i podróżaj LOTEM

Bilety w biurach P. L. L. „LOT”, w więk-
szych biurach podróży i u portjerów
większych hoteli.

Wypełnij! Wyciąg i przelać do Urzędu poczt.!

Niniejszem zamawiam przez P. T. Urząd
pocztowy, na miesiąc 1935 r.
wychodzący w Katowicach dziennik

„Polska Zachodnia”

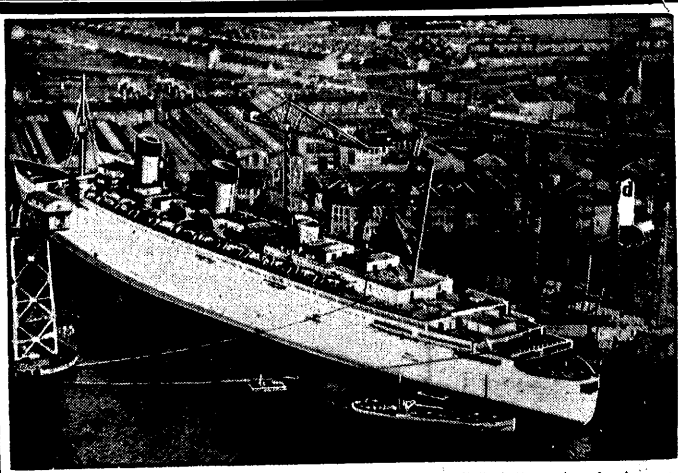
Imię i nazwisko

Adres

KWIT POCZTOWY.

Należność 2,50 zł. zapłacono.

Pieczęć Podpis urzędnika

Duma Francuzów, największy transatlantyk świata „Normandie” niedługo cieszyć się swym
królewskim panowaniem na morzach. Oto w dokach w Clydebank wepraca nad wykoń-
czeniem obryzma angielskiego „Queen Mary”, który niebawem wypłynie triumfalnie na ocze-
niany i będzie większym od „Normandie” odbierze jej dotychczasowe prawo pierwszeństwa.